

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Петак, 5. април 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 23

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 16 динара. – Аконтација претплате за 1991. годину износи 660 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

297.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ШТРАЈКУ

Проглашава се Закон о штрајку, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 3. априла 1991. године.

П бр. 1360
3. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др **Борисав Јовић**, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др **Слободан Глигоријевић**, с. р.

ЗАКОН О ШТРАЈКУ

Члан 1.

Штрајк је организован прекид рада радника ради остваривања економских и социјалних права и интереса по основу рада.

Право на штрајк се остварује под условима утврђеним овим законом.

Радник слободно одлучује о свом учешћу у штрајку.

Члан 2.

Штрајк се може организovati у предузећу, другом правном лицу (у даљем тексту: организација), делу организације, код послодавца, у грани, у делатности или као генерални штрајк.

Одлуку о ступању у штрајк радника у организацији, делу организације или код послодавца доноси орган синдикалне организације те организације, дела организације или код послодавца, одлуку о ступању у штрајк радника у грани или у делатности доноси орган синдиката те гране или делатности, а одлуку о ступању радника у генерални штрајк доноси највиши орган синдиката у републици, односно федерацији.

Одлуку о ступању у штрајк може донети и већина радника у организацији, делу организације или код послодавца.

Одлуком о ступању у штрајк утврђују се захтеви радника, време почетка штрајка и место окупљања учесника у штрајку и образује се орган који заступа интересе радника и у њихово име води штрајк (у даљем тексту: штрајкачки одбор).

Члан 3.

Штрајкачки одбор је дужан да штрајк најави најдоцније пет дана пре дана одређеног за почетак штрајка, достављањем одлуке о ступању у штрајк органу управљања и пословодном органу организације, односно послодавцу.

Одлуку о ступању у штрајк радника у грани или у делатности или у генерални штрајк доставља се надлежном органу привредне коморе, односно струковног удружења.

Члан 4.

Штрајкачки одбор и представници органа којима је штрајк најављен дужни су да, почев од дана најаве штрајка и за време штрајка, покушају да споразумно реше настали спор.

На позив страна у спору, у преговоре о споразумном решењу насталог спора могу се укључити представници синдиката ако синдикат није организатор штрајка, привредне коморе, односно струковног удружења ако штрајк није њима најављен и представници друштвено-политичке заједнице.

Члан 5.

Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку дужни су да штрајк организују и воде на начин којим се не угрожава безбедност и здравље лица и имовине и омогућава наставак рада по окончању штрајка.

Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку не могу спречавати раднике који не учествују у штрајку да раде.

Члан 6.

Штрајк престаје споразумом субјеката који су донели одлуку о штрајку и органа којима је та одлука достављена или одлуком синдиката, односно радника који су донели одлуку о ступању у штрајк.

Члан 7.

Право на штрајк радника у организацијама и код послодавца који обављају делатност или послове од посебног друштвеног интереса, утврђене законом или на закону заснованом одлуком скупштине друштвено-политичке заједнице, и у организацијама од посебног значаја за народну одбрану, утврђеним одлуком надлежног органа у складу са законом, може се остварити само под условом да се обезбеди:

1) минимуму процеса рада који обезбеђује сигурност људи и имовине или је незаменљиви услов живота и рада грађана или рада других организација;

2) извршавање међународних обавеза.

Законом или на закону заснованом одлуком скупштине друштвено-политичке заједнице којом се утврђују делатности и послови од посебног друштвеног интереса прописује се начин обезбеђивања услова из става 1. овог члана.

Општим актом, односно колективним уговором, у складу са законом, утврђују се послови и задаци из става 1. овог члана и начин њиховог извршавања за време штрајка.

Члан 8.

У делатностима из члана 7. став 1. овог закона штрајк се најављује органу управљања и пословодном органу, односно послодавцу, синдикату – ако синдикат није организатор штрајка и надлежном органу друштвено-политичке заједнице, најкасније десет дана пре почетка штрајка, достављањем одлуке о ступању у штрајк и изјаве о начину обезбеђивања минимума процеса рада у складу са чланом 7. овог закона.

Члан 9.

У организацијама или код послодавца који обављају делатности из члана 7. став 1. овог закона, штрајкачки одбор, представници органа управљања и пословодног органа у организацији, односно послодавца и представници друштвено-политичке заједнице, поред обавеза из члана 4. овог закона, дужни су да у периоду од најаве штрајка до дана одређеног за почетак штрајка понуде предлог за решавање спора и да с тим предлогом упознају раднике који су најавили штрајк и јавност.

Члан 10.

Штрајкачки одбор дужан је да за време штрајка сарађује се пословодним органом организације, односно послодавцем ради обезбеђења минимума процеса рада из члана 7. овог закона.

Радници који обављају послове и задатке из члана 7. став 3. овог закона дужни су да за време штрајка извршавају налоге пословодног органа, односно послодавца.

Члан 11.

Радници у органу, односно организацији друштвено-политичке заједнице и у другом државном органу остварују право на штрајк под условом да се штрајком битно не угрожава остваривање функције тих органа и организација.

Општим актом, односно колективним уговором, у складу са законом, утврђују се послови и задаци који се, као битни за остваривање функција наведених органа и организација, морају обављати и за време штрајка.

У органу и организацији из става 1. овог члана штрајк се најављује функционеру који руководи тим органом, односно организацијом, достављањем одлуке о ступању у штрајк и изјаве о начину обављања тих послова и задатака најдоцније седам дана пре почетка штрајка.

У споразумном решавању насталог спора учествују штрајкачки одбор, синдикат ако не врши функцију тог органа, функционер који руководи органом, односно организацијом из става 1. овог члана и представник извршног органа скупштине друштвено-политичке заједнице.

Члан 12.

Радници у органима народне одбране и унутрашњих послова остварују право на штрајк под условима који су утврђени законима којима се уређују права и обавезе радника у тим органима.

Члан 13.

Организовање штрајка, односно учешће у штрајку под условима утврђеним овим законом не представља повреду радне обавезе, не може бити основ за покретање поступка за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности радника и не може за последицу имати престанак радног односа радника.

Радник који учествује у штрајку остварује основна права из радног односа, осим права на накнаду личног дохотка, а права из пензијског и инвалидског осигурања - у складу са прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

Материјална накнада за време штрајка може се остварити ако је то предвиђено колективним уговором или општим актом.

Организатори штрајка, односно учесници у штрајку супротно одредбама овог закона неће уживати заштиту утврђену у ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 14.

У току штрајка организованог под условима утврђеним овим законом, орган управљања и пословодни орган у организацији, послодавац, односно функционер из члана 11. овог закона не могу запошљавати нове раднике који би заменили учеснике у штрајку, осим ако нису обезбеђени услови из члана 5. став 1, члана 7. и члана 11. став 1. овог закона.

Орган управљања и пословодни орган у организацији и послодавац, односно функционер из члана 11. овог закона не смеју да спречавају радника да учествује у штрајку, нити да употребљавају насилне мере ради окончања штрајка.

Члан 15.

Надлежни орган друштвено-политичке заједнице предузете неопходне мере предвиђене уставом и законом ако оцени да би повредом одредаба из члана 5. став 1, члана 7. став 1. и члана 11. став 1. овог закона могла да наступи непосредна опасност или изузетно тешке последице за живот и здравље људи или њихову безбедност и безбедност имовине или друге штетне неотклоњиве последице.

Члан 16.

Надзор над применом одредаба овог закона, колективних уговора и општих аката којима се уређују права и обавезе радника и органа управљања и пословодног органа, односно послодавца у вези са штрајком врши инспекција рада, у складу са законом.

Члан 17.

Новчаном казном од 4.500 динара до 45.000 динара казниће се за прекршај предузете или друго правно лице:

1) ако у току штрајка организованог под условима утврђеним овим законом прими нове раднике који би заменили учеснике у штрајку, осим ако овим законом није друкчије предвиђено (члан 14. став 1. и члан 15);

2) ако спречава радника да учествује у штрајку или употреби насилне мере ради окончања штрајка (члан 14. став 2).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара и одговорно лице у органу друштвено-политичке заједнице или другом државном органу.

Члан 18.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара казниће се за прекршај послодавац који нема својство правног лица:

1) ако у току штрајка организованог под условима утврђеним овим законом прими нове раднике који би заменили учеснике у штрајку, осим ако овим законом није друкчије предвиђено (члан 14. став 1. и члан 15);

2) ако спречава радника да учествује у штрајку или употреби насилне мере ради окончања штрајка (члан 14. став 2).

Члан 19.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара казниће се за прекршај радник који за време штрајка одбије да сарађује са пословодним органом у организацији ради обезбеђивања обављања минимума процеса рада који обезбеђује сигурност људи и имовине или је незаменљив услов живота и рада грађана или рада других организација или обезбеђују извршавање међународних обавеза које је преузела држава СФРЈ, или одбије да изврши налог који му је у остваривању тих циљева издало овлашћено лице у организацији (члан 10. став 2. и члан 11. став 2).

Члан 20.

Колективни уговори и општи акти ускладиће се са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 21.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

298.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТАНДАРДИЗАЦИЈИ

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о стандардизацији, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 3. априла 1991. године.

П бр. 1361
3. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др Борисав Јовић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТАНДАРДИЗАЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/88) члан 1. став 1. на оба места, после речи: „производа” додају се зарез и реч: „робе”.

У ставу 2. тачка 2. реч: „радова” замењује се речју: „робе”.

У тачки 3. речи: „човекове средине, биљног и животињског света” замењују се речима: „животне средине”.

У тачки 5. реч: „производа” замењује се речју: „робе”.

У тачки 6. реч: „радова” замењује се речју: „робе”.

У тачки 7, на крају, тачка се замењује тачком и зарезом и додаје нова тачка 8, која гласи:

„8) укључивање у међународну сарадњу, нарочито техничко-технолошку поделу рада.”.

Члан 2.

У члану 2. став 1. после речи: „Производима” додају се зарез и речи: „односно робом”.

Став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3. и 4, који постају ст. 2. и 3, мењају се и гласе:

„Услугама, у смислу овог закона, подразумевају се услуге које у оквиру услужних делатности врше предузећа и друга правна лица, као и одређени радови.

Одређеним радовима, у смислу става 2. овог члана, подразумевају се радни поступци при монтажи, техничкој заштити, одржавању, поправкама, преправкама и техничкој контроли, радни поступци у грађевинарству, рударству, пољопривреди, саобраћају, везама и телекомуникацијама, као и радови који се изводе ради заштите животне средине и рационалног коришћења природних добара и енергије.”.

Члан 3.

Члан 7. мења се и гласи:

„Под атестирањем, у смислу овог закона, подразумева се атестирање производа, оцењивање и признавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца, оцењивање способности лабораторија за вршење испитивања и оспособљавање кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца.

Под декларацијом о саобразности производа, у смислу овог закона, подразумева се изјава произвођача, на сопствену одговорност, да су производи који нису обухваћени системом атестирања саобразни одређеним југословенским стандардима, техничким спецификацијама и прописима донесеним на основу овог закона.”.

Члан 4.

У члану 9. додаје се став 2, који гласи:

„Исправе из става 1. овог члана и техничко упутство, односно упутство за употребу производа морају бити исписани на језицима и писмима народа Југославије, а ознаке и подаци на производу, односно на декларацији на оригиналном паковању – на једном од језика и писама народа Југославије.”.

Члан 5.

У члану 12. став 3. мења се и гласи:

„Под гранским стандардима подразумевају се стандарди које доносе предузећа удружена у заједнице на основу савезног закона ради обезбеђивања и остваривања не-сметаног функционисања одређених делатности као технолошки јединствених система од интереса за целу земљу, као и стандарди које доносе предузећа и друга правна лица удружени у друге облике повезивања и сарадње организоване на нивоу земље.”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Грански стандарди морају бити у складу са савезним законима и прописима донесеним на основу савезних закона и југословенским стандардима.”.

Члан 6.

У члану 13. став 2. речи: „у складу с политиком и циљевима утврђеним друштвеним планом Југославије” бришу се.

У ставу 3. речи: „са заинтересованим организацијама удруженог рада, привредним коморама, другим самоуправним организацијама и заједницама, органима управе и друштвеним организацијама” замењују се речима: „са заинтересованим предузећима и другим правним лицима, привредним коморама, органима управе и стручним организацијама”.

Члан 7.

У члану 14. став 1. речи: „човекове средине” замењују се речима: „животне средине”.

Члан 8.

У члану 15. став 2. реч: „(хомологацију)” брише се.

Члан 9.

У члану 16. став 1. тачка 1. мења се и гласи:

„1) у производњи и промету, преради и доради производа и вршењу услуга;”.

Члан 10.

У члану 18. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Проверавање увезених производа у смислу става 1. овог члана дужност је увозника, односно заступника стране фирме при продаји робе са консигнационог складишта.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 11.

У члану 19. став 2. мења се и гласи:

„На производе који се производе и услуге које се врше на основу уговора о прибављању и уступању права индустријске својине и знања и искуства (KNOW-HOW) између предузећа, односно других правних лица и страних лица или уговора о уступању извођења инвестиционих радова у Југославији страном извођачу, примењују се међународни и страни стандарди одређени тим уговором, под условом да нису у супротности са југословенским стандардима чија је примена обавезна и прописима донесеним на основу овог закона.”.

Члан 12.

У члану 20. став 1. реч: „радове” замењује се речју: „робу”, а речи: „чија је примена обавезна” бришу се.

Став 2. брише се.

сом функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације.

Одобрене за коришћење знака саобразности издаје савезна организација надлежна за послове стандардизације или организација коју она овласти.

Члан 41.

Атестирање производа врши се под условима и на начин прописаним овим законом, југословенским стандардима или техничким спецификацијама и упутствима функционера који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације, или правилима међународних система атестирања и стандардима који се примењују у тим системима, или међународним уговором који обавезује Социјалистичку Федеративну Републику Југославију и актима за његово спровођење или прописима о обавезном атестирању одређених производа, односно група производа.”

Члан 24.

После члана 41. додаје се нови члан 41а, који гласи:

„Члан 41а.

Обавезном атестирању подлежу производи, односно групе производа за које је атестирање одређено међународним уговорима који обавезују Социјалистичку Федеративну Републику Југославију.

Обавезном атестирању подлежу и производи, односно групе производа за које је то одређено прописима донесеним на основу овог закона.

Обавезно атестирање производа може се прописати ради:

- 1) заштите животне средине;
- 2) заштите живота и здравља људи, односно безбедности при употреби производа;
- 3) отклањања техничких препрека у међународном промету робе и услуга;
- 4) заштите потрошача;
- 5) народне одбране, цивилне заштите и безбедности земље.”

Члан 25.

Чл. 42. до 52. мењају се и гласе:

„Члан 42.

Југословенским стандардима за системе атестирања који се односе на одређене производе (шеме атестирања) утврђују се нарочито:

- 1) производи, односно групе производа који се атестирају и њихова својства и карактеристике за које се у оквиру одговарајуће шеме атестирања испитује и потврђује саобразност;
- 2) типови атестирања који се примењују у систему;
- 3) методе испитивања;
- 4) услови које треба да испуњавају организације које врше испитивање производа у оквиру шеме атестирања, а нарочито у погледу кадрова и њихове стручне осposобљености и техничке опремљености;
- 5) означавање атестираних производа.

Члан 43.

Прописом о обавезном атестирању одређују се производи који подлеже обавезном атестирању, југословенски стандарди који се примењују при атестирању тих производа, као и специфични услови за обавезно атестирање одређених производа.

Члан 44.

Атестирање домаћих производа врши се на захтев произвођача, а производа из увоза – на захтев увозника, односно заступника стране фирме или страног произвођача.

Произвођач, увозник, односно заступник стране фирме дужан је да прибави атест о саобразности за производе који подлеже обавезном атестирању према одредбама овог закона.

Члан 45.

На производима за које је издат атест о саобразности не смеју се вршити никакве измене материјала и конструкције или друге измене које могу утицати на промену својства, карактеристика или квалитета производа.

За производ на коме су после издавања атеста о саобразности извршене измене у смислу става 1. овог члана не може се користити тај атест о саобразности нити се производ може означавати знаком саобразности.

Члан 46.

Нико не може да атестира производе које сам производи или увози.

Члан 47.

Атестирање производа, у смислу овог закона, врши савезна организација надлежна за послове стандардизације или организација коју она овласти.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације може за атестирање производа овластити организацију:

- 1) која има својство правног лица;
- 2) која испуњава прописане услове у погледу кадрова и њихове стручне осposобљености и техничке опремљености, према југословенским стандардима.

Решење којим се одређена организација овлашћује у смислу става 2. овог члана доноси функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације.

На основу решења из става 3. овог члана, организација стиче назив „овлашћена организација за атестирање производа”.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације може за испитивање одређених производа или за одређене врсте испитивања производа за које сама издаје атест о саобразности и за обављање техничких и административних послова у вези с тим испитивањима овластити и лабораторије, испитне станице и друге стручне институције које немају својство правног лица ако испуњавају остале услове из члана 53. овог закона.

Ако атестирање производа врши савезна организација надлежна за послове стандардизације, испитивања у оквиру поступка атестирања могу се извршити код произвођача, при чему надзор над тим испитивањима врши овлашћени стручни радник или стручна комисија савезне организације надлежне за послове стандардизације.

Члан 48.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације врши надзор над овлашћеним организацијама из члана 47. овог закона у погледу трајног испуњавања прописаних услова за обављање послова за које су те организације овлашћене и даје им упутства за обављање тих послова.

Овлашћена организација за атестирање производа дужна је да обезбеди тајност података о атестираним, односно испитаним производима.

Члан 49.

Овлашћена организација из члана 47. овог закона дужна је да савезној организацији надлежној за послове стандардизације омогући несметано вршење надзора из члана 48. овог закона.

Ако савезна организација надлежна за послове стандардизације у вршењу надзора из члана 48. овог закона утврди да овлашћена организација не испуњава неке од прописаних услова за обављање послова за које је овлашћена, решењем ће утврдити недостатке и одредити рок у коме се ти недостаци морају отклонити, односно прописани услови испунити.

Ако овлашћена организација у одређеном року не поступи по решењу из става 2. овог члана или ако савезна организација надлежна за послове стандардизације у

вршењу надзора из члана 48. овог закона утврди да овлашћена организација не обавља послове за које је овлашћена у складу са одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона или упутствима савезне организације надлежне за послове стандардизације, решењем ће одузети тој организацији дато овлашћење.

Члан 50.

Произвођач, односно организација која ставља у промет атестиране производе дужна је да савезној организацији надлежној за послове стандардизације, односно овлашћеној организацији омогући несметани надзор и контролу саобразности производа који подлеже атестирању.

Ако се надзором и контролом саобразности утврди да производ није саобразан атестираном типу, односно узорку, савезна организација надлежна за послове стандардизације, односно овлашћена организација, решењем о повлачењу атеста, утврђује у чему и у којој мери производ није саобразан атестираном типу, односно узорку и рок у коме се ти недостаци морају отклонити.

Ако произвођач, односно организација која ставља у промет атестиране производе из става 1. овог члана не поступи по решењу из става 2. овог члана, савезна организација надлежна за послове стандардизације, односно овлашћена организација решењем ће поништити атест о саобразности тог производа.

Члан 51.

Списак овлашћених организација за обавезно атестирање производа и организација којима је одузето овлашћење објављује се у „Службеном листу СФРЈ”.

Извод из решења, односно потврда, са њиховим битним елементима из члана 47. став 3, члана 49. став 3, члана 50. ст. 2. и 3, члана 52а. став 4, члана 52б. ст. 1. и 5, члана 53. ст. 3. и 6. и члана 53а. ст. 4. и 7. овог закона објављују се у информативним гласилима савезне организације надлежне за послове стандардизације.

Члан 52.

Забрањено је коришћење атеста о саобразности и означавање производа знацима саобразности супротно одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона.”

Члан 26.

После члана 52. додају се нови чл. 52а. и 52б, који гласе:

„Члан 52а.

Под оцењивањем и признавањем система квалитета произвођача, односно испоручиоца, у смислу овог закона, подразумева се поступак утврђивања саобразности система квалитета произвођача, односно испоручиоца са југословенским стандардима за обезбеђење квалитета.

Оцењивање и признавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца на захтев произвођача, односно испоручиоца, врши савезна организација надлежна за послове стандардизације или организација коју она овласти.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације може за оцењивање и признавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца овластити организацију:

- 1) која има својство правног лица;
- 2) која испуњава услове утврђене југословенским стандардима.

Решење којим се одређена организација овлашћује у смислу става 2. овог члана доноси функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације.

На основу решења из става 3. овог члана, организација стиче назив „овлашћена организација за оцењивање и признавање система квалитета”.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације врши надзор над овлашћеним организацијама за

оцењивање и признавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца у погледу трајног испуњавања прописаних услова за обављање послова за које су те организације овлашћене, даје им упутства за обављање тих послова и води евиденцију тих организација.

На надзор над овлашћеним организацијама за оцењивање и признавање система квалитета, предузимање мера за отклањање недостатака и одузимање овлашћења из става 3. овог члана сходно се примењују одредбе члана 49. овог закона.

Ако је овлашћеној организацији за оцењивање и признавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца решењем одузето овлашћење за обављање тих послова, тим решењем ће се наредити и брисање те организације из евиденције о овлашћеним организацијама за оцењивање и признавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца.

Овлашћена организација за оцењивање и признавање система квалитета дужна је да обезбеди тајност података о оцењивању и признатим системима квалитета произвођача, односно испоручиоца.

Члан 52б.

Произвођачу, односно испоручиоцу за кога утврди да испуњава прописане захтеве за систем квалитета, савезна организација надлежна за послове стандардизације издаје потврду о признавању система квалитета.

На основу потврде из става 1. овог члана, произвођач, односно испоручилац стиче право на назив „признати произвођач”, односно „признати испоручилац”.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације или организација коју она овласти врши надзор над признатим произвођачима, односно признатим испоручиоцима у погледу трајног испуњавања захтева за систем квалитета и води евиденцију о признатим произвођачима, односно признатим испоручиоцима.

Ако савезна организација надлежна за послове стандардизације или организација коју она овласти, у вршењу надзора из става 3. овог члана, утврди да признати произвођач, односно признати испоручилац не испуњава прописане захтеве, функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације донеће решење којим ће утврдити недостатке у систему квалитета тог признатог произвођача, односно признатог испоручиоца и одредити рок у коме се ти недостаци морају отклонити.

Ако признати произвођач, односно признати испоручилац, у року одређеном решењем из става 4. овог члана, не отклони недостатке утврђене тим решењем, функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације донеће решење којим ће поништити потврду из става 2. овог члана и наредити брисање тог признатог произвођача, односно признатог испоручиоца из евиденције о признатим произвођачима, односно признатим испоручиоцима.”

Члан 27.

Члан 53. мења се и гласи:

„Под оцењивањем способности лабораторија, испитних станица и других стручних институција (у даљем тексту: лабораторија), у смислу овог закона, подразумева се поступак утврђивања способности лабораторија да испитивање производа врше под условима и на начин утврђеним југословенским стандардима којима се утврђују критеријуми за рад лабораторија и југословенским стандардима за методе испитивања производа, односно правилима међународних система и стандардима који се примењују у тим системима.

Способност лабораторије, у смислу става 1. овог члана, оцењује савезна организација надлежна за послове стандардизације.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације издаје потврду о способности за поуздано испитивање производа лабораторији за коју утврди да испуњава прописане услове.

На основу потврде из става 2. овог члана лабораторија стиче право на назив „акредитована лабораторија”.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације врши надзор над акредитованим лабораторијама у погледу трајног испуњавања услова за вршење испитивања у складу са југословенским стандардима и правилима међународних система и стандардима који се примењују у тим системима и води евиденцију акредитованих лабораторија.

На надзор над акредитованим лабораторијама, предузимање мера за отклањање недостатака утврђених при вршењу надзора, поништавање потврде из става 2. овог члана и брисање из евиденције акредитованих лабораторија сходно се примењују одредбе члана 52б. ст. 4. и 5. овог закона.

Акредитована лабораторија дужна је да обезбеди тајност података о испитаним производима.”.

Члан 28.

После члана 53. додају се нови чл. 53а, 53б. и 53в, који гласе:

„Члан 53а.

Под оспособљавањем кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца, у смислу овог закона, подразумева се поступак оспособљавања кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца под условима и на начин утврђеним југословенским стандардима за обезбеђење квалитета.

Оспособљавање кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца врши савезна организација надлежна за послове стандардизације или организација коју она овласти.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације може за оспособљавање кадрова овласти организацију:

- 1) која има својство правног лица;
- 2) која испуњава услове утврђене југословенским стандардима.

Решење којим се одређена организација овлашћује у смислу става 2. овог члана доноси функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације.

На основу решења из става 3. овог члана, организација стиче назив „овлашћена организација за оспособљавање кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета”.

Савезна организација надлежна за послове стандардизације врши надзор над овлашћеним организацијама за оспособљавање кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца у погледу трајног испуњавања услова за оспособљавање кадрова у складу са југословенским стандардима, даје им упутства за обављање тих послова и води евиденцију тих организација.

На надзор над овлашћеним организацијама за оспособљавање кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета произвођача, односно испоручиоца, предузимање мера за отклањање недостатка, одузимање овлашћења из става 3. овог члана и брисање из евиденције тих организација сходно се примењују одредбе члана 52а. овог закона.

Овлашћена организација за оспособљавање кадрова за оцењивање и проверавање система квалитета дужна је да обезбеди тајност података добијених у току поступка оспособљавања кадрова.

Члан 53б.

Решење о овлашћењу организација из чл. 47, 52а. и 53а, односно потврде из чл. 52б. и 53. важе најдуже три године.

Члан 53в.

Трошкове поступка из чл. 44, 47, 48, 49, 52а, 52б, 53. и 53а. овог закона сноси подносиоци захтева.

Под трошковима из става 1. овог члана подразумевају се савезне административне таксе, трошкови испитива-

ња производа и обављања радњи у поступку, као и трошкови за потребан број узорака.

Под радњама у поступку, у смислу става 2. овог члана, подразумева се:

1) обрада захтева за атестирање производа (члан 44), захтева за добијање овлашћења (чл. 47, 52а. и 53а), односно потврда (чл. 52б. и 53);

2) провера података наведених у захтевима из тачке 1. овог члана код подносиоца захтева;

3) надзор над радом овлашћених организација (чл. 49, 52а. и 53а), признатих произвођача (члан 52б), односно акредитованих лабораторија (члан 53).

Трошкови испитивања производа и обављања радњи у поступку наплаћују се према тарифи коју утврђује функционер који руководи савезном организацијом надлежном за послове стандардизације у споразуму са функционером који руководи савезним органом управе надлежним за послове финансија.”.

Члан 29.

Назив одељка 2. и члан 54. мењају се и гласе:

„2. Признавање исправа о саобразности и квалитету производа издатих у иностранству

Члан 54.

Атест о саобразности, извештај о испитивању производа, саопштење о хомологацији и друге одговарајуће исправе о саобразности и квалитету производа издате у иностранству признају се у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији у следећим случајевима и под следећим условима:

1) ако је међународним уговором који обавезује Социјалистичку Федеративну Републику Југославију предвиђена обавеза земаља уговорница, под условима из тог уговора;

2) ако су те исправе издате у оквиру међународних система атестирања, признавања резултата испитивања или других међународних система обезбеђења квалитета у складу са правилима тих међународних система, под условом да је савезна организација надлежна за послове стандардизације чланица тих система;

3) ако се узајамно признавање атеста о саобразности или докумената о испитивању производа спроводи на основу међународних уговора које закључује Социјалистичка Федеративна Република Југославија са другим државама.

Признавање исправа из става 1. овог члана врши савезна организација надлежна за послове стандардизације.

Признавање исправа из става 1. овог члана не искључује контролу саобразности и испитивање производа у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији.”.

Члан 30.

У члану 57. став 2. речи: „чл. 47. до 50. и члана 52. овог закона” замењују се речима: „чл. 47. до 49. и члана 51. овог закона”.

Став 3. мења се и гласи:

„Трошкове рада стручњака који врше технички надзор сноси произвођач, увозник, инвеститор, односно корисник опреме.”.

Став 4. брише се.

Члан 31.

У члану 62. став 1. речи: „човекову средину” замењују се речима: „животну средину”.

Члан 32.

После члана 64. додаје се нови члан 64а, који гласи:

„Члан 64а.

Прописима о југословенским стандардима, техничким нормативима, односно нормама квалитета или другим прописом донесеним на основу овог закона одређују

се производи који се могу стављати у промет само ако су снабдевени одређеним исправама, које нису наведене у члану 64. овог закона, односно услуге за које се мора прибавити исправа којом се потврђује да испуњавају прописане услове.”

Члан 33.

После члана 64а. додају се нови одељак 6а. и члан 64б, који гласе:

„6а. Сертификат о квалитету семена и садног материјала пољопривредног и шумског биља

Члан 64б.

Семе и садни материјал пољопривредног и шумског биља који се извозе морају бити снабдевени сертификатом о квалитету који издаје предузеће, односно друго правно лице које одреди функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове пољопривреде.

Семе и садни материјал пољопривредног и шумског биља који се увозе морају бити снабдевени сертификатом о квалитету који издаје надлежни орган земље извознице.”

Члан 34.

У члану 66. речи: „радове или услуге” бришу се.

Члан 35.

У члану 72. став 1. тачка 5. после речи: „обезбеђења квалитета” додаје се реч: „образаца”.

Члан 36.

У члану 76. став 1. речи: „чл. 46, 49, 51, 55. и 56” замењују се речима: „чл. 47, 48, 49, 52а, 52б, 53, 53а, 55. и 56”.

Члан 37.

У члану 77. став 1. број: „500.000” замењује се бројем: „45.000”, а број: „4.000.000” – бројем: „450.000”.

У тачки 1. после речи: „производњи,” додаје се реч: „промету.”

У тачки 3. речи: „(члан 18. став 1)” замењују се речима: „(члан 18. ст. 1. и 3)”.

После тачке 3. додаје се нова тачка 4, која гласи:

„4) ако прештампава југословенске стандарде и прописе који се објављују у посебном издању савезне организације надлежне за послове стандардизације (члан 28. став 4);”

После досадашње тачке 4, која постаје тачка 5, додаје се нова тачка 6, која гласи:

„6) ако изда декларацију о саобразности производа супротно одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона (члан 39. став 2);”

У досадашњој тачки 5, која постаје тачка 7, реч: „(хомологацији)” брише се, а речи: „(члан 43. став 2)” замењују се речима: „(члан 44. став 2)”.

После тачке 5, која постаје тачка 7, додаје се нова тачка 8, која гласи:

„8) ако атестирани производ не значи знаком саобразности (члан 40. став 4);”

У досадашњој тачки 6, која постаје тачка 9, речи: „(члан 53)” замењују се речима: „(члан 52)”.

Досадашње тач. 7. до 9. постају тач. 10. до 12.

После тачке 10, која постаје тачка 13, додаје се нова тачка 14, која гласи:

„14) ако за производ који стави у промет, односно за услугу коју изврши не обезбеди исправе утврђене прописима донесеним на основу овог закона (члан 64а);”

У ставу 2. број: „50.000” замењује се бројем: „2.500”, а број: „1.000.000” – бројем: „25.000”.

Члан 38.

У члану 78. став 1. број: „250.000” замењује се бројем: „4.500”, а број: „1.500.000” – бројем: „45.000”.

После уводне реченице додају се нове тач. 1. и 2, које гласе:

„1) ако прописане исправе, техничко упутство или

упутство за употребу производа не испише на језицима и писмима народа Југославије (члан 9. став 1);

2) ако прописане ознаке и податке на производу, декларацији, односно на оригиналном паковању производа које ставља у промет не испише на једном од језика и писма народа Југославије (члан 9. став 2);”

Досадашње тач. 1. до 5. постају тач. 3. до 7.

У досадашњој тачки 6, која постаје тачка 8, број: „49” замењује се бројем: „48”, а речи: „(члан 50. став 1)” замењују се речима: „(члан 49. став 1)”.

У досадашњој тачки 7, која постаје тачка 9, речи: „обавезном атестирању (хомологацији)” замењују се речју: „атестирању”, а речи: „(члан 51. став 1)” замењују се речима: „(члан 50. став 1)”.

Досадашња тачка 8. постаје тачка 10.

У ставу 2. број: „5.000” замењује се бројем: „1.000”, а број: „100.000” – бројем: „10.000”.

Члан 39.

У члану 79. став 1. број: „50.000” замењује се бројем: „2.500”, а број: „100.000” – бројем: „25.000”.

У ставу 2. речи: „до 45.000 динара” замењују се речима: „од 200 до 2.000 динара”.

Члан 40.

После члана 79. додаје се нови члан 79а, који гласи:

„Члан 79а.

Уз казну за привредни преступ из члана 77. став 1. тачка 4. изрећи ће се заштитна мера одузимања југословенских стандарда и прописа који су настали извршењем привредног престапа.”

Члан 41.

У члану 80. после речи: „(члан 23);” додају се речи: „техничким нормативима (члан 33); квалитету производа, робе и услуга (члан 34);” речи: „атестирању производа (члан 39); обавезном атестирању (хомологацији) производа (члан 40); условима које морају испуњавати организације удруженог рада, односно друге стручне институције овлашћене за атестирање, односно испитивање производа (члан 48);” замењују се речима: „изгледу и употреби знака саобразности (члан 40. став 5); обавезном атестирању производа (члан 43);” а после речи: „(члан 64);” додају се речи: „производима који морају бити снабдевени одређеним исправама, односно о услугама за које се мора прибавити одређена исправа (члан 64а);”

Члан 42.

У члану 81. став 1. брише се.

У ставу 2, који постаје став 1, речи: „става 1. овог члана” замењују се речима: „члана 80. овог закона”.

Члан 43.

У члану 82. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Овлашћује се функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове пољопривреде да одреди лабораторије за издавање сертификата о квалитету семена и садног материјала пољопривредног и шумског биља који се извозе, предузме мере да се те лабораторије пријаве међународној организацији за испитивање семена да испуњавају услове за испитивање семена и садног материјала, именује лица која ће бити чланови у тој међународној организацији и обезбеди вршење надзора над радом тих лабораторија (члан 34).”

Члан 44.

У чл. 8, 12, 16, и 17, члану 18. ст. 1, 2, и 4, члану 22, члану 25. став 1, члану 30. став 1, члану 31. став 1, члану 35. став 2, члану 61. став 1, члану 64. став 1. тачка 5, члану 71. став 2, члану 74. став 1. и чл. 77. и 78. речи: „организација удруженог рада”, у различитим падежима, замењују се речима: „предузеће и друго правно лице”, у одговарајућем падежу.

У чл. 3. и 6, члану 11. став 3, члану 17, члану 24. став 1. тачка 1, члану 33. став 1, члану 34, члану 35. став 1. и члану 77. став 1. тачка 4. речи: „радови, односно услуге”, у различитим падежима, замењују се речима: „роба и услуге”, у одговарајућем падежу.

У члану 24. став 1. тачка 4. и члану 77. став 1. тачка 2. речи: „радови и услуге”, у различитим падежима, замењују се речима: „роба и услуге”, у одговарајућем падежу.

Члан 45.

Прописи о обавезном атестирању донесени на основу Закона о стандардизацији ускладиће се са одредбама овог закона до краја 1992. године.

Члан 46.

Овлашћује се Законодавно-правна комисија Савезног већа Скупштине СФРЈ да утврди пречишћени текст Закона о стандардизацији.

Члан 47.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

299.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ИНТЕРЕСНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ И УПРАВЉАЊЕ СТАНОВИМА ЗА ПОТРЕБЕ РАДНИКА И ФУНКЦИОНЕРА САВЕЗНИХ ОРГАНА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о престанку важења Закона о Интересној заједници за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 3. априла 1991. године.

П бр. 1359
3. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др Борисав Јовић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ИНТЕРЕСНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ И УПРАВЉАЊЕ СТАНОВИМА ЗА ПОТРЕБЕ РАДНИКА И ФУНКЦИОНЕРА САВЕЗНИХ ОРГАНА

Члан 1.

У Закону о престанку важења Закона о Интересној заједници за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90) у члану 1. речи: „31. марта 1991. године” замењују се речима: „даном ступања на снагу закона којим се уређује оснивање јавног предузећа за стамбени и пословни фонд савезних органа”.

Члан 2.

У члану 2. став 1. брише се.
У досадашњем ставу 2, који постаје став 1, речи: „стручно-техничку службу савезних органа из става 1. овог члана са стањем 31. марта 1991. године” замењују се речима: „јавно предузеће за стамбени и пословни фонд савезних органа”.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

300.

На основу члана 5. Закона о олакшицама за долазак страних туриста у Социјалистичку Федеративну Републику Југославију у Години европског туризма („Службени лист СФРЈ”, бр. 36/90 и 20/91), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ПРОДУЖЕЊУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О УСКРАЋИВАЊУ ОЛАКШИЦА ЗА ДОЛАЗАК У СФРЈ СТРАНИХ ТУРИСТА – ДРЖАВЉАНА ОДРЕЂЕНИХ ДРЖАВА

1. Важење Одлуке о ускраћивању олакшица за долазак у СФРЈ страних туриста – држављана одређених држава („Службени лист СФРЈ”, бр. 38/90 и 9/91), продужава се до 1. априла 1992. године.

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 120
28. марта 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

301.

На основу члана 30. став 2. Закона о путним исправама држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 30/79 и 53/85) и члана 99. тачка 5. Закона о кретању и боравку странаца („Службени лист СФРЈ”, бр. 56/80, 53/85, 30/89 и 26/90), савезни секретар за унутрашње послове доноси

РЕШЕЊЕ

О ОДРЕЂИВАЊУ ЦЕНА ОБРАЗАЦА ПУТНИХ И ДРУГИХ ИСПРАВА ДРЖАВЉАНА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И СТРАНАЦА

1. Надлежни органи који, по одредбама Закона о путним исправама држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Закона и кретању и боравку странаца издају путне и друге исправе држављанима Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и странцима наплаћиваће образце тих исправа по следећим ценама, и то за образац:

1) пасоша (личног и породичног)	110 динара;
2) дипломатског пасоша	110 динара;
3) службеног пасоша	110 динара;
4) заједничког пасоша	300 динара;
5) дејег пасоша	85 динара;
6) путног листа	15 динара;
7) путног листа за странце	110 динара;
8) путне исправе за избеглице	10 динара;
9) путне исправе за лица без држављанства;	10 динара;
10) личне карте за странце	110 динара;
11) туристичке пропуснице	10 динара.

2. Даном ступања на снагу овог решења престаје да важи Решење о одређивању цена образаца путних исправа и других исправа држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и странаца („Службени лист СФРЈ”, бр. 7/90).

3. Ово решење ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

П. бр. 270-2-1/7
21. марта 1991. године
Београд

Савезни секретар
за унутрашње послове,
Петар Грачанин, с. р.

302.

На основу члана 2. став 2. и члана 4. став 2. Закона о стамбеном обезбеђивању у Југословенској народној армији („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90), савезни секретар за народну одбрану издаје

НАРЕДБУ**О ИЗДВАЈАЊУ, ЕВИДЕНТИРАЊУ И КОРИШЋЕЊУ СРЕДСТАВА ИЗ БРУТО ЛИЧНИХ ДОХОДАКА ЗА ОДРЕЂЕНЕ ВИДОВЕ СТАМБЕНОГ ОБЕЗБЕЂИВАЊА**

1. За намене утврђене одредбама члана 4. став 1. Закона о стамбеном обезбеђивању у Југословенској народној армији („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90 - у даљем тексту: Закон) издваја се 4,5% средстава за бруто личне дохотке активних војних лица и грађанских лица на служби у Југословенској народној армији (у даљем тексту: ЈНА).

Процент из става 1. ове тачке прерачунат на чист нето лични дохотак активног војног лица и грађанског лица на служби у ЈНА износи 7%.

2. Појединачан износ средстава за свако активно војно лице и грађанско лице на служби у ЈНА утврђује надлежни орган који обрачунава и исплаћује личне дохотке тим лицима (у даљем тексту: исплатилац личног дохотка), применом процента из тачке 1. став 2. ове наредбе на основу из тог става.

Под исплатиоцем личног дохотка из става 1. ове тачке подразумева се војни рачуноводствени центар, самостално рачуноводство војне јединице, односно војне установе и одговарајући орган ван ЈНА који активног војног лицима и грађанском лицу на служби у ЈНА обрачунава и исплаћује лични дохотак.

3. Утврђени појединачни износи уплаћују се на појединачне партије активних војних лица и грађанских лица на служби у ЈНА у оквиру посебног рачуна код Народне банке Југославије - Војног сервиса (у даљем тексту: Војни сервис) бр. 60823-620-245-877109. Уплата се врши приликом сваког подизања средстава за исплату личних дохода-

ка код одговарајуће јединице службе друштвеног књиговодства.

Појединачна партија из става 1. ове тачке за свако лице је његов јединствени матични број грађана.

4. Исплатилац личног дохотка је дужан да за сва активна војна лица и грађанска лица на служби у ЈНА, за која врши уплату средстава, сачини и Војном сервису достави списак појединачних уплата за свако лице према образцу који је одштампан уз ову наредбу и чини њен саставни део (Прилог 1).

Исплатилац личног дохотка, који сачињава списак из става 1. ове тачке применом електронског рачунара, уз тај списак доставља и магнетну траку са подацима из образца који је одштампан уз ову наредбу и чини њен саставни део (Прилог 2).

5. На средства уплаћена на појединачни рачун сваког лица Војни сервис обрачунава камату по стопи коју утврђује Савет Војног сервиса. Обрачунати износ камате приписује се уплаћеним средствима.

6. Средства уплаћена према овој наредби користе се искључиво за:

1) лично учешће при закључењу уговора о кредиту за прибављање стана - према пропису о давању стамбених кредита у ЈНА;

2) побољшање услова становања, одржавање стана и одржавање заједничких делова и инсталација зграде - према посебном пропису.

7. Обрачун и уплата средстава према овој наредби врше се почев од исплате личних доходака за јануар 1991. године, а најдуже до 31. децембра 1998. године.

8. Ова наредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Број: 455-1
22. март 1991. године
Београд

Савезни секретар
за народну одбрану,
генерал армије
Вељко Кладијевић, с. р.

Прилог 1

**ВОЈНИ РАЧУНОВОДСТВЕНИ ЦЕНТАР
(САМОСТАЛНО РАЧУНОВОДСТВО)****СПИСАК**

ИЗВРШЕНИХ УПЛАТА ЗА МЕСЕЦ _____ ЗА НАМЕНЕ ИЗ ТАЧКЕ 4. СТАВА 1. ЧЛАНА 2.
ЗАКОНА О СТАМБЕНОМ ОБЕЗБЕЂИВАЊУ У ЈУГОСЛОВЕНСКОЈ НАРОДНОЈ АРМИЈИ

Редни број	Име и презиме	Чин - стручна спрема за ГЛ	Војна пошта или матични број исплатиоца	Јединствени матични број грађана	Износ уплате
1	2	3	4	5	6
Укупно					

Списак закључен са редним бројем _____
Износ од дин: _____ (словима)

Војног сервиса 60823-620-245-877109 дана _____ уплаћен је на жиро-рачун

Место и датум: _____

Оверава: _____

Прилог 2

САДРЖАЈ И ФОРМАТ СЛОГА НА МАГНЕТНОЈ ТРАЦИ

Исплатилац личног дохотка из става 2. тачке 2. Наредбе (осим исплатиоца ван ЈНА), ако за израду спискова личних доходака користи електронски рачунар, списак са подацима о појединачним уплатама доставља Војном сервису и на магнетној траци.

Магнетна трака из става 3. тачке 3. Наредбе садржи следеће податке:

1. Редни број	5 нумеричких знакова
2. Име и презиме	25 алфанумеричких знакова
3. Чин – стручна спрема за ГЛ	2 нумеричка знака
4. Војна пошта или матични број исплатиоца	7 нумеричких знакова
5. Шифра ВРЦ-а (самосталног рачуноводства)	3 нумеричка знака
6. Број текућег рачуна код ПШ	9 нумеричких знакова
7. Јединствени матични број грађана (који је уједно и партија)	13 нумеричких знакова
8. Година и месец за коју се уплата односи	4 нумеричка знака
9. Износ који се уплаћује	12 нумеричких знакова од којих су 2 децимале
	<hr/>
	Укупно 80 знакова

Траку формирати са слоговима фиксне дужине од 80 знакова са фактором блокирања 24 слога у блоку и густинском запису од 1600 ВР1 (знакова по инчу). За уписивање на магнетну траку користити ASCII КОД.

303.

На основу члана 3. став 7. Закона о рачуноводству („Службени лист СФРЈ”, бр. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 и 61/90), Служба друштвеног књиговодства Југославије објављује

ПОДАТАК

О ПРОСЕЧНОМ МЕСЕЧНОМ БРУТО ЛИЧНОМ ДОХОТКУ ПО РАДНИКУ У ПРИВРЕДИ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ЗА 1990. ГОДИНУ

Просечан месечни бруто лични доходак по раднику у привреди Социјалистичке Федеративне Републике Југославије за 1990. годину износи 6.788 динара.

Напомена:

Просечан месечни бруто лични доходак по раднику израчунат је на основу исказаних података на ознакама за аутоматску обраду података у колони 6 Обрасца – Тромесечни извештај по годишњем обрачуна за 1990. годину,

према формули: $\frac{962}{963} : 12$ месеци.

10 бр. 516
2. априла 1991. године
Београд

Генерални директор
Службе друштвеног
књиговодства,
Марко Теранић, с. р.

304.

На основу члана 84. тач. 1. до 3. и тач. 5. до 8. и тач. 10. и 11. Закона о рачуноводству („Службени лист СФРЈ”, бр. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 и 61/90), Савезни завод за статистику утврђује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

РАСТА ЦЕНА И КОЕФИЦИЈЕНТ РАСТА ТРОШКОВА ЖИВОТА У СФРЈ

1. Месечни коефицијент раста цена произвођача индустријских производа у марту 1991. године у односу на фебруар 1991. године је 0,038.

2. Коефицијент раста цена произвођача индустријских производа од почетка године до краја марта је 0,198.

3. Коефицијент просечног месечног раста цена произвођача индустријских производа од почетка године до краја марта је 0,062.

4. Коефицијент раста цена произвођача индустријских производа у марту 1991. године у односу на исти месец претходне године је 0,430.

5. Месечни коефицијент раста цена на мало у марту 1991. године у односу на фебруар 1991. године је 0,032.

6. Коефицијент раста цена на мало од почетка године до краја марта је 0,185.

7. Коефицијент просечног месечног раста цена на мало од почетка године до краја марта је 0,058.

8. Коефицијент раста цена на мало у марту 1991. године у односу на исти месец претходне године је 0,559.

9. Коефицијент раста просека трошкова живота у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији у периоду од почетка године до краја марта 1991. године у односу на просек трошкова живота у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији у 1990. години је 0,425.

Бр. 001-1044/1
5. априла 1991. године
Београд

Директор
Савезног завода за
статистику,
др Драгутин Групоковић, с. р.

305.

На основу члана 20. став 1. тачка 1, члана 21. став 1. и члана 80. став 1. тачка 12. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О НАЧИНУ ОДРЖАВАЊА МИНИМАЛНЕ ЛИКВИДНОСТИ БАНАКА

1. Ради одржавања своје ликвидности, банке су обавезне да у новчаним средствима, рачунајући у просеку за месец дана, држе средства најмање у висини од 3% динарских краткорочних извора средстава, према књиговодственом стању тих извора средстава на крају претходног месеца.

Банке су обавезне да у благајничким записима Народне банке Југославије, рачунајући у просеку за месец дана, држе износ најмање у висини од 4% динарских краткорочних извора средстава, према књиговодственом стању тих средстава на крају претходног месеца (обавезан упис благајничких записа).

Изузетно од ст. 1. и 2. ове тачке, банке су обавезне да у благајничким записима Народне банке Југославије у периоду од 11. фебруара до 10. јула 1991. године, поред обавезе из става 2. ове тачке, држе у току месеца просечно дневно износ од 7,2% краткорочних извора средстава, према књиговодственом стању тих средстава на дан 31. децембра 1990. године.

Под новчаним средствима банке, у смислу става 1. ове тачке, подразумевају се средства на жиро-рачуна код Народне банке Југославије и средства у каси у виду динарске готовине.

Под динарским краткорочним изворима средстава, у смислу ст. 1. и 2. ове тачке, подразумевају се динарски депозити исказани у пасиви краткорочног биланса банке, и то: депозитни новац, остали депозити по виђењу, ограничени депозити, краткорочне обавезе по ороченим депозитима и издатим хартијама од вредности и удружена средства.

При обрачуна минималне ликвидности, у смислу ове одлуке, банке ће краткорочне изворе средстава из става 5. ове тачке умањити за износ средстава солидарности примљених на посебан рачун за отклањање последица елементарних непогода, укључујући и последице несрећа у рудницама угља.

Под елементарним непогодама, у смислу става 6. ове тачке, подразумевају се земљотрес, поплава, суша, град, олујни ветар и друге непогоде којима је угрожен живот или здравље већег броја људи, односно проузрокована штета већег обима.

2. Изузетно од тачке 1. ове одлуке, банке могу део обавезе из тачке 1. став 1. ове одлуке, уместо у новчаним средствима, држати у благајничким записима Народне банке Југославије, које банке уписују на добровољној основи, и благајничким записима федерације, а највише до 50% те обавезе.

3. Просек новчаних средстава у смислу тачке 1. став 1. и тачке 2. ове одлуке рачуна се за календарски месец и израчунава тако што се саберу дневна стања новчаних средстава сваког радног дана у месецу и добијени збир подели бројем радних дана у том месецу.

Месечни просек благајничких записа у смислу тачке 1. ст. 2. и 3. ове одлуке рачуна се за период од 11-ог у месецу до 10-ог у наредном месецу и израчунава тако што се саберу дневна стања благајничких записа сваког радног дана у том периоду и добијени збир подели бројем радних дана у том периоду.

Радним даном, у смислу ове одлуке, не сматра се субота.

4. Банке су дужне да народној банци републике, односно народној банци аутономне покрајине поднесу обрачун о минималној ликвидности у новчаним средствима најкасније до 5-ог радног дана у месецу за претходни месец, а обрачун о минималној ликвидности у благајничким записима – најкасније до 13-ог у месецу за претходни обрачунски период, на обрасцима које пропише Народна банка Југославије.

Народне банке република, односно народне банке аутономних покрајина доставиће Народној банци Југославије збирне извештаје из става 1. ове тачке за банке са свог подручја у року од два дана од истека рокова из става 1. ове тачке.

5. Народна банка Југославије ће у обрасцу из тачке 4. ове одлуке предвидети и обавезу израчунавања стопе примарне ликвидности банке на основу података о просечном стању средстава на жиро-рачуно и у благајни и података о динарским краткорочним изворима средстава.

6. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о начину одржавања минималне ликвидности банака („Службени лист СФРЈ”, бр. 81/89, 9/90, 42/90, 59/90, 70/90, 73/90, 79/90, 8/91 и 22/91).

7. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 85
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

306.

На основу члана 10. став 6, члана 15. и члана 80. став 1. тачка 9. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), а у вези са Законом о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КВОТА ЗА ДАВАЊЕ РЕЕСКОНТНИХ И ЛОМБАРДНИХ КРЕДИТА БАНКАМА У ДРУГОМ ТРОМЕСЕЧЈУ 1991. ГОДИНЕ

1. Народна банка Југославије овом одлуком утврђује квоте као оквир за давање краткорочних кредита банкама на основу портфеља одређених хартија од вредности, на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене и на основу залог одређених хартија од вредности у другом тромесечју 1991. године.

2. Квоте из тачке 1. ове одлуке утврђују се у износу 20.617.061.522 динара утврђеном Одлуком о утврђивању квота за давање краткорочних кредита банкама на основу одређених хартија од вредности у првом тромесечју 1991. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91, 9/91, 15/91 и 20/91), коригованом за 1.650.000.000 динара банкама на подручју СР Босне и Херцеговине, СР Црне Горе, СР Македоније и САП Косова, увећаном са 4.000.000.000 динара у мају и за 5.700.000.000 динара у јуну, што укупно износи 31.967.061.522 динара.

Износи квота за сваку банку дају се у Прегледу квота за давање реесконтних и ломбардних кредита банкама у другом тромесечју 1991. године, који је саставни део ове одлуке, и утврђени су на основу критеријума утврђених Одлуком о начину утврђивања квота за давање краткорочних кредита банкама и другим финансијским организацијама на основу одређених хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91, 15/91 и 23/91).

3. Квоте из тачке 2. ове одлуке представљају оквир до којег Народна банка Југославије, преко надлежне народне банке републике и народне банке аутономне покрајине (у даљем тексту: народна банка), даје краткорочне кредитне банкама под условима и на начин који су утврђени:

1) Одлуком о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу портфеља одређених краткорочних хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91, 9/91 и 23/91);

2) Одлуком о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу залог одређених хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91 и 23/91);

3) Одлуком о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91).

4. Искоришћени износ краткорочних кредита које су народне банке дале банкама у 1990. години за рефинансирање одређених кредита банака на основу Одлуке о условима за рефинансирање одређених пласмана банака у 1990. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 9/90 и 42/90), у оквирима реесконтних квота утврђених Одлуком о привременом утврђивању општих реесконтних квота за рефинансирање пласмана банака од 11. до 31. децембра 1990. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 76/90), Одлуком о утврђивању наменске реесконтне квоте за рефинансирање пласмана банака датих за финансирање сезонских залиха пшенице домаће производње рода 1990. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/90, 36/90 и 59/90) и Одлуком о утврђивању наменских реесконтних квота и услова за рефинансирање пласмана банака датих за финансирање сезонских залиха пољопривредних производа јесење бербе рода 1990. године и производњу пшенице рода 1991. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 70/90, 75/90, 79/90 и 83/90), а према књиговодственом стању тих кредита на дан 31. марта 1991. године, представља коришћење краткорочних кредита у оквирима утврђених квота из тачке 2. ове одлуке.

5. Пораст квота из тачке 2. ове одлуке банке могу користити само на основу пораста портфеља одређених хартија од вредности, пораста залог одређених хартија од вредности и пораста краткорочних кредита које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене, у смислу тачке 3. ове одлуке, оствареног у периоду април-јуни, у односу на њихово књиговодствено стање на дан 31. марта 1991. године.

6. Банке су дужне да у поступку коришћења краткорочних кредита из примарне емисије у оквирима квота утврђених овом одлуком обезбеде да се коришћење краткорочних кредита на основу одређених хартија од вредности поступно повећава на основу Одлуке о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу портфеља одређених краткорочних хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91, 9/91 и 23/91) и Одлуке о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу залог одређених хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91 и 23/91), тако да износи најмање 50% од пораста квота из тачке 2. ове одлуке у мају и јуну 1991. године.

7. Народна банка ће са сваком банком закључити оквирни уговор за коришћење краткорочних кредита у оквирима утврђених квота из ове одлуке, којим ће се утврдити сви услови за давање тих кредита банкама.

Уговором из става 1. ове тачке утврдиће се и други услови за коришћење краткорочних кредита у оквирима утврђених квота из ове одлуке (каматна стопа, начин обрачуна и наплате камате, инструменти обезбеђења плаћања, поступак коришћења и враћања кредита и др.).

Оквирни уговор из ст. 1. и 2. ове тачке закључиће са банкама народна банка надлежна према седишту банке правног лица.

8. Ради дневног праћења коришћења краткорочних кредита из ове одлуке, народне банке достављаће Народној банци Југославије сваког дана за претходни дан податке о стању тих кредита, на обрасцу који утврди Народна банка Југославије.

9. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 86
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

ПРЕГЛЕД

КВОТА ЗА ДАВАЊЕ РЕЕСКОНТНИХ И ЛОМБАРДНИХ КРЕДИТА БАНКАМА У ДРУГОМ ТРОМЕСЕЧЈУ 1991. ГОДИНЕ

Ред. бр.	Назив банке	Квоте за прво тромесечје 1991. године	Повећање квота за прво тромесечје 1991. године	Кориговане квоте за прво тром. 1991. године (1+2) и квоте за период јануар-април 1991. године.	Квоте за период јануар мај 1991. године	Квоте за период јануар-јуни 1991. године
		1	2	3	4	5
1.	Привредна банка Д.Д., Сарајево	464.600.000	254.192.000	718.792.000	837.217.000	1605.801.600
2.	ПБС Д.Д. Тузланска банка Д.Д., Тузла	100.600.000	55.040.000	155.640.000	182.002.500	219.753.600
3.	ПБС Инвестиционо-комерцијална банка Зеница	33.400.000	18.272.000	51.672.000	64.722.000	83.409.600
4.	Бањалучка банка Д.Д., Бања Лука	173.000.000	94.648.000	267.648.000	300.535.500	347.630.400
5.	Босанска Градишка Д.Д., Босанска Градишка	98.200.000	53.728.000	151.928.000	166.853.000	188.225.600
6.	Кредитна банка Д.Д., Сарајево	221.800.000	121.352.000	343.152.000	427.302.000	547.804.800
7.	Привредна банка Травник Д.Д., Травник	20.800.000	11.384.000	32.184.000	37.696.500	45.590.400
8.	Југобанка Д.Д., Сарајево	201.200.000	110.080.000	311.280.000	378.517.500	474.801.600
9.	Кредитна банка Д.Д., Тузла	17.655.180	9.656.000	27.311.180	30.946.070	36.138.770
10.	Агропром банка Д.Д., Бања Лука	55.200.000	30.200.000	85.400.000	93.125.000	104.187.200
11.	Шипад банка Д.Д., Сарајево	38.656.300	21.152.000	59.808.300	67.766.950	79.136.450
12.	БХ Банка Д.Д., Сарајево	6.902.000	3.776.000	10.678.000	12.099.000	14.129.000
13.	УПИ банка Д.Д., Сарајево	30.191.000	16.520.000	46.711.000	48.191.500	50.306.500
14.	Монтенегро банка Д.Д., Титоград	158.848.000	236.997.000	395.845.000	438.032.500	498.445.000
15.	Пљевалска банка Д.Д., Пљевља	42.228.000	63.003.000	105.231.000	113.931.000	126.389.400
16.	Бјеловарска банка Д.Д., Бјеловар	64.600.000	-	64.600.000	75.400.000	90.865.600
17.	Међумурска банка Д.Д., Чаковец	31.000.000	-	31.000.000	38.837.500	50.060.800
18.	Дубровачка банка Д.Д., Дубровник	66.600.000	-	66.600.000	86.550.000	115.118.400
19.	Карловачка банка Д.Д., Карловац	47.400.000	-	47.400.000	61.762.500	82.329.600
20.	Л.Б. Подравска банка Д.Д., Копривница	51.200.000	-	51.200.000	59.937.500	72.449.600
21.	Славонска банка Д.Д., Осиек	572.200.000	-	572.200.000	634.637.500	724.048.000
22.	Истарска банка Д.Д., Пула	104.800.000	-	104.800.000	146.275.000	205.667.200
23.	Ријечка банка Д.Д., Ријека	278.000.000	-	278.000.000	373.625.000	510.560.000
24.	Самоборска банка Д.Д., Самобор	6.400.000	-	6.400.000	8.500.000	11.507.200
25.	Сисачка банка Д.Д., Сисак	35.800.000	-	35.800.000	45.400.000	59.147.200
26.	Пожешка банка Д.Д., Славонска Пожега	46.000.000	-	46.000.000	52.337.500	61.412.800
27.	Сплитска банка Д.Д., Сплит	193.800.000	-	193.800.000	253.762.500	339.628.800
28.	Јадранска банка Д.Д., Шибеник	41.400.000	-	41.400.000	53.362.500	70.492.800
29.	Вараждинска банка Д.Д., Вараждин	60.800.000	-	60.800.000	76.700.000	99.468.800
30.	Вуковарска банка Д.Д., Вуковар	59.400.000	-	59.400.000	68.212.500	80.832.000
31.	Далматинска банка Д.Д., Задар	41.200.000	-	41.200.000	54.587.500	73.758.400
32.	Загребачка банка Д.Д., Загреб	1031.400.000	-	1031.400.000	1268.400.000	1607.784.000
33.	Привредна банка Д.Д., Загреб	772.800.000	-	772.800.000	916.762.500	1122.916.800
34.	Комерцијална банка Д.Д., Загреб	4.200.000	-	4.200.000	6.187.500	9.033.600
35.	Жупанска банка Д.Д., Жупања	186.400.000	-	186.400.000	205.075.000	231.817.600
36.	Винковачка банка Д.Д., Винковци	74.800.000	-	74.800.000	83.350.000	95.593.600
37.	Истарска кредитна банка Д.Д., Умаг	31.049.480	-	31.049.480	37.442.020	46.574.220
38.	Кроатија банка мале привреде Д.Д., Загреб	32.216.020	-	32.216.020	38.848.730	48.324.030
39.	Задружно-приватна банка Д.Д., Загреб	2.315.400	-	2.315.400	2.792.100	3.473.100
40.	Чаковечка банка Д.Д., Чаковец	7.242.000	-	7.242.000	8.733.000	10.863.000
41.	Трговачка банка Д.Д., Загреб	1.503.140	-	1.503.140	1.812.610	2.254.710
42.	Трговачко-туристичка банка Д.Д., Сплит	7.845.500	-	7.845.500	9.460.750	11.768.250
43.	Стопанска банка А.Д., Скопље	947.800.000	363.055.500	1310.855.500	1458.118.000	1668.997.900
44.	Комерцијална банка А.Д., Скопље	217.800.000	83.430.000	301.230.000	354.517.500	430.825.200
45.	Земјоделска банка А.Д., Скопље	9.180.000	3.514.500	12.694.500	14.584.500	17.284.500
46.	Љубљанска банка Д.Д., Љубљана	1160.400.000	-	1160.400.000	1421.475.000	1795.334.400
47.	ЛБ Сплитска банка Д.Д., Цеље	149.600.000	-	149.600.000	184.362.500	234.142.400
48.	ЛБ банка Д.Д., Домжале	29.400.000	-	29.400.000	38.100.000	50.558.400
49.	ЛБ Сплитска банка Д.Д., Копар	96.800.000	-	96.800.000	130.737.500	179.336.000
50.	ЛБ Горњска банка Д.Д., Крањ	103.400.000	-	103.400.000	141.125.000	195.147.200
51.	ЛБ Посавска банка Д.Д., Кршко	20.400.000	-	20.400.000	28.237.500	39.460.800

	1	2	3	4	5
52. Становањско-комунална банка Д.Д., Љубљана	93.400.000	-	93.400.000	127.450.000	176.209.600
53. Кредитна банка Марибор Д.Д., Марибор	286.000.000	-	286.000.000	342.737.500	423.985.600
54. ЛБ Помурска банка Д.Д., Мурска Собота	227.600.000	-	227.600.000	260.225.000	306.944.000
55. Комерцијална банка Нова Горица Д.Д., Н. Горица	173.200.000	-	173.200.000	218.237.500	282.731.200
56. ЛБ Долењска банка Д.Д., Ново Место	30.000.000	-	30.000.000	43.087.500	61.828.800
57. ЛБ Корошка банка Д.Д., Словен Градец	28.600.000	-	28.600.000	39.775.000	55.777.600
58. ЛБ Сплошна банка Д.Д., Велење	46.200.000	-	46.200.000	58.012.500	74.928.000
59. ЛБ Банка Засавје Д.Д., Трбовље	17.400.000	-	17.400.000	23.437.500	32.083.200
60. Абанка Д.Д., Љубљана	38.800.000	-	38.800.000	55.150.000	78.563.200
61. ЛБ Банка за међурепубличку сарадњу и развој Д.Д., Љубљана	28.075.500	-	28.075.000	33.855.250	42.130.750
62. Задружна кметјиска банка Д.Д., Љубљана	25.800.000	-	25.800.000	30.975.000	38.385.600
63. Комерцијална банка Триглав Д.Д., Љубљана	8.628.860	-	8.628.860	10.405.390	12.943.290
64. Нова банка Д.Д., Љубљана	11.271.340	-	11.271.340	13.591.910	16.907.010
65. Словенска инвестициона банка Д.Д., Љубљана	36.737.680	-	36.737.680	44.301.320	55.106.520
66. Е банка Д.Д., Марибор	49.837.200	-	49.837.200	60.097.800	74.755.800
67. Универзална банка Кемпија Љубљана	8.017.200	-	8.017.200	9.667.800	12.025.800
68. LANDERBANK Мешана банка Д.Д., Љубљана	26.137.626	-	26.137.626	31.518.902	39.206.439
69. Београдска банка Д.Д., Београд	3665.400.000	-	3665.400.000	4295.437.500	5197.650.500
70. ЈИК банка Д.Д., Београд	68.800.000	-	68.800.000	93.362.500	128.536.000
71. Југобанка Д.Д., Београд	1487.400.000	-	1487.400.000	1801.237.500	2250.652.800
72. Мешовита банка Д.Д., Ниш	7.915.200	-	7.915.200	9.544.800	11.872.800
73. Кредитна банка Д.Д., Нови Београд	21.600.000	-	21.600.000	29.925.000	41.846.400
74. Привредна банка Београд Д.Д., Београд	6.600.000	-	6.600.000	9.712.500	14.169.600
75. ДИС банка Д.Д., Београд	5.489.640	-	5.489.640	6.619.860	8.234.460
76. Мешовита банка ПКБ банка Д.Д., Београд	330.600.000	-	330.600.000	368.250.000	422.164.800
77. Карић банка Д.Д., Београд	4.556.000	-	4.556.000	5.494.000	6.834.000
78. ИНЕКС банка Мешовита банка Д.Д., Београд	16.699.400	-	16.699.400	20.137.560	25.049.160
79. Мешовита банка Д.Д., Унион банка Београд	74.800.000	-	74.800.000	82.412.500	93.313.500
80. СИНД банка, Банка синд. Д.Д., Београд	7.005.360	-	7.005.360	8.447.640	10.508.040
81. Центро-банка Д.Д., Београд	28.560.000	-	28.560.000	34.440.000	42.840.000
82. Монтекс-банка Београд	9.312.260	-	9.312.260	11.229.490	13.968.390
83. Мешовита банка „Интернационал Генекс банка“ Д.Д., Београд	9.549.696	-	9.549.696	11.515.810	14.324.544
84. Војвођанска банка Д.Д., Нови Сад	3217.800.000	-	3217.800.000	3565.200.000	4062.676.800
85. Новосадска банка Д.Д., Нови Сад	723.400.000	-	723.400.000	809.312.500	932.339.200
86. Паионска банка Д.Д., Нови Сад	873.400.000	-	873.400.000	981.025.000	1135.144.000
87. Привредна банка Д.Д., Нови Сад	318.400.000	-	318.400.000	353.875.000	404.675.200
88. Мешовита банка ДТД банка Нови Сад	31.600.000	-	31.600.000	35.012.500	39.899.200
89. Метале-банка Мешовита банка Д.Д., Нови Сад	8.126.000	-	8.126.000	9.799.000	12.189.000
90. АИК банка Мешовита банка Д.Д., Сента	6.910.500	-	6.910.500	8.333.250	10.365.750
91. Београдска банка - Приштинска банка Д.Д., Приштина	300.400.000	97.850.000	398.250.000	452.775.000	530.854.800
92. Кредитна банка Д.Д., Приштина	6.600.000	2.150.000	8.750.000	11.262.500	14.860.400
93. Народна банка Југославије - Војни сервис	-	-	-	187.738.000	187.738.000
Нераспоређени део	-	-	-	23.488.510	298.254.439

307.

На основу члана 10, став 6, члана 15. и члана 80. став 1. тачка 9. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), а у вези са Законом о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О НАЧИНУ УТВРЂИВАЊА КВОТА ЗА ДАВАЊЕ КРАТКОРОЧНИХ КРЕДИТА БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА НА ОСНОВУ ОДРЕЂЕНИХ ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ

1. У Одлуци о начину утврђивања квота за давање краткорочних кредита банкама и другим финансијским организацијама на основу одређених хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91 и 15/91) назив Одлуке мења се и гласи: „Одлука о начину утврђивања квота за давање реесконтних и ломбардних кредита банкама и другим финансијским организацијама”.

2. Тачка 1. мења се и гласи:

„1. Овом одлуком прописује се начин утврђивања квота као оквира за давање краткорочних кредита банкама и другим финансијским организацијама на основу одређених краткорочних хартија од вредности, на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале за одређене намене и на основу залог одређених хартија од вредности.”

3. У тачки 2. на крају става 1. тачка се замењује зарезом и додају речи: „на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале за одређене намене и на основу залог одређених хартија од вредности.”

4. У тачки 3. додаје се одредба под 3), која гласи: „3) краткорочни кредити који се дају банкама на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене.”

5. После тачке 4. додаје се тачка 4а, која гласи:

„4а. Пораст квота по банкама за друго тромесечје 1991. године утврђује се на основу оквира пораста примарне емисије одређеном пројекцијом монетарно-кредитне политике за друго тромесечје 1991. године и јединственог коефицијента за друго тромесечје израчунаога за сваку банку по методологији за прво тромесечје 1991. године.

Јединствени коефицијент за друго тромесечје, у смислу става 1. ове тачке, представља збир четири појединачна коефицијента која се добијају множењем процента учешћа из тачке 4. став 2. ове одлуке са 0,25, с тим да се коефици-

јент краткорочних кредита из примарне емисије коригује тако да се учешће банака у кредитима из примарне емисије израчунава на основу њиховог учешћа у квотама утврђеним за прво тромесечје 1991. године, увећањим за 800 милиона динара за банке на подручју СР Босне и Херцеговине, 300 милиона динара за банке на подручју СР Црне Горе, 450 милиона динара за банке на подручју СР Македоније и 100 милиона динара за банке из подручју САП Косова, уз умањење за коефицијенте добијене по основу фондова и резерви, по основу депозита и по основу краткорочних кредита банака датих крајњим корисницима за одређене намене из тачке 4. став 2. ове одлуке."

6. У тачки 5. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

"За банке из става 1. ове тачке пораст квота у мају 1991. године утврђује се множењем стања фондова и резерви банке са 0,07, а пораст квота у јуну 1991. године - множењем стања фондова и резерви банке са 0,10, ако је то за банку повољније."

Досадашњи став 2. постаје став 3.

7. После тачке 5. додаје се тачка 5а, која гласи:

"5а. Изузетно од одредаба тач. 4. и 5. ове одлуке, квота за Војни сервис утврђује се у јединственом износу за прво полугодиште 1991. године - множењем процента учешћа фондова и резерви Војног сервиса у укупном стању фондова и резерви свих банака и других финансијских организација на дан 31. децембра 1990. године укупним оквиром примарне емисије одређеним за давање реесконтиних и ломбардних кредита у оквиру пројекције монетарно-кредитне политике за прво полугодиште 1991. године."

8. У тачки 6. додаје се став 2, који гласи:

"Под другом финансијском организацијом, у смислу ове одлуке, подразумева се Народна банка Југославије - Војни сервис."

9. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 87
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

308.

На основу члана 15. став 1. тачка 3. и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ДАВАЊА КРАТКОРОЧНИХ КРЕДИТА БАНКАМА НА ОСНОВУ ЗАЛОГЕ ОДРЕЂЕНИХ ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ

1. У Одлуци о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу залог одређених хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91), у тачки 2. одредбе под 1) и 2) процент: „70” замењује се процентом: „60”.

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 88
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

309.

На основу члана 15. став 1. тачка 1. и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ДАВАЊА КРАТКОРОЧНИХ КРЕДИТА БАНКАМА НА ОСНОВУ ПОРТФЕЉА ОДРЕЂЕНИХ КРАТКОРОЧНИХ ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ

1. У Одлуци о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу портфеља одређених краткорочних хартија од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91 и 9/91), у тачки 6. став 1. и тачки 7. став 2. процент: „30” замењује се процентом: „60”.

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 89
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић с. р.

310.

На основу члана 20. став 1. тачка 6, члана 25. и члана 80. став 1. тачка 9. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ДАВАЊА КРЕДИТА БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА ОДРЖАВАЊЕ ДНЕВНЕ ЛИКВИДНОСТИ

1. У Одлуци о условима и начину давања кредита банкама и другим финансијским организацијама за одржавање дневне ликвидности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91, 15/91, 20/91 и 22/91), у тачки 3. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

"Изузетно од одредбе става 1. ове тачке, Народна банка Југославије неће у априлу 1991. године давати кредите за ликвидност на основу хартија од вредности из става 1. одредба под 3) ове тачке."

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 90
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

311.

На основу члана 16. став 6. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 10/89, 40/89, 87/89, 18/90 и 72/90) и члана 80. став 1. тачка 29. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О БЛИЖИМ УСЛОВИМА ПРИМЕНЕ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 16. ЗАКОНА О БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

1. Банка је дужна да, у складу са одредбама члана 16. Закона о банкама и другим финансијским организацијама (у даљем тексту: Закон), обим свог пословања обавља тако да укупан износ висине средстава оснивачког фонда и средстава резерви износи најмање 6% од укупног износа ризичне активе и ванбилансних ставки банке.

Под ризичном активом и ризичним ванбилансним пословањем подразумева се њихово књиговодствено стање у апсолутној висини, осим средстава, пласмана и јемстава чија се висина утврђује применом следећих коефицијената:

- 1) 0% укупног обима:
 - новчаних средстава, девизних средстава и депозита код Народне банке Југославије,
 - хартија од вредности федерације и Народне банке Југославије,
 - покривених акредитива;
- 2) 15% укупног обима:
 - иностраних хартија од вредности,
 - аванса одобрених овлашћеним мењачима за обављање мењачких послова;
- 3) 25% укупног обима:
 - хартија од вредности република и аутономних покрајина,
 - пласмана банке покривених гаранцијама република и аутономних покрајина,
 - чинидбених гаранција;
- 4) 50% укупног обима:
 - кредита покривених хипотеком који су дати грађанима;
- 5) 200% укупног обима великих и највећих могућих кредита датих једном зајмопримцу, изузев великих и највећих могућих кредита датих субјектима из одредбе под б) ове тачке;

6) 300% укупног обима великих и највећих могућих кредита датих оснивачу банке, односно лицу са својством оснивача чији оснивачки улог износи више од 5% средстава оснивачког фонда у деоницама са правом одлучивања и резерви банке, као и кориснику великог и највећег могућег кредита који је са банком и њеним оснивачима, односно лицима са својством оснивача тесно повезан процесом одлучивања (чланови управног одбора, кредитног одбора и других органа банке).

Под ванбилансним ставкама банке, у смислу ове одлуке, подразумевају се издате гаранције, менице, авали, отворени акредитиви, неискоришћени оквирни кредити, као и други облици јемства.

2. Улагање у основна средства не сме прелазити 20% оснивачког фонда и резерви банке.

Прекорачење укупног износа пласмана у основна средства изнад 20% висине средстава оснивачког фонда и средстава резерви банке, проузроковано стицањем основних средстава наплатом потраживања, банка је дужна да отклони у року од једне године од дана стицања потраживања.

3. Износ великог кредита утврђује се на нивоу оног организационог облика, односно система који према нормативним актима сноси крајњу одговорност за обавезе према трећим лицима.

4. Оснивачка улагања у банке, друге финансијске организације и друге субјекте у земљи и иностранству не могу бити већа од 20% средстава оснивачког фонда и резерви банке.

Банка је дужна да прекорачење укупног износа оснивачких улагања у банке, друге финансијске организације и друге субјекте у земљи и иностранству изнад 20% висине средстава оснивачког фонда и резерви банке, проузроковано стицањем деоница по основу наплате потраживања, отклони у року од две године.

5. Банка је дужна да извештаје о спровођењу ове одлуке доставља надлежној народној банци републике, односно народној банци аутономне покрајине тромесечно, на основу коначних књиговодствених стања, и то пет радних дана по истеку рока за подношење периодичног обрачуна, односно завршног рачуна.

Народна банка Југославије ће својим упутством прописати начин и обрасце за достављање овог извештаја.

6. Надлежна народна банка републике, односно народна банка аутономне покрајине је дужна да изврши логичку и рачунску контролу извештаја из тачке 5. ове одлуке и да кориговане извештаје достави Народној банци Југославије, у року од десет дана од истека рока у коме су банке дужне да доставе тромесечне извештаје о спровођењу ове одлуке.

7. Банка из члана 82а. Закона је дужна да обим свог пословања и друге прописане услове пословања утврђене одредбама ове одлуке прилагођава на начин и у роковима који су прописани Одлуком о примени чл. 82а. и 82б. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/91).

8. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о ближим условима примене одредаба члана 16. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 45/89).

9. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 91
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

312.

На основу члана 66. став 4. и члана 80. став 1. тачка 24. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О БЛИЖИМ УСЛОВИМА И НАЧИНУ ВРШЕЊА КОНТРОЛЕ ПОСЛОВАЊА БАНАКА И ДРУГИХ ФИНАНСИЈСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА И ЈЕДИНСТВЕНОМ ПОСТУПКУ ПРЕДУЗИМАЊА МЕРА ЗА ОТКЛАЊАЊЕ УТВРЂЕНИХ НЕПРАВИЛНОСТИ

1. Овом одлуком прописују се ближи услови и начин вршења контроле пословања банака и других финансијских организација (у даљем тексту: банка) и јединствени поступак при предузимању мера за отклањање неправилности утврђених том контролом.

Под неправилностима, у смислу ове одлуке, подразумевају се стања и активности банке који могу угрозити стабилност и сигурност пословања банке, без обзира на то да ли се њима повређују прописи.

2. Контролом из тачке 1. став 1. ове одлуке народне банке република, народне банке аутономних покрајина и Народна банка Југославије (у даљем тексту: народна банка) нарочито утврђују:

- 1) испуњење услова прописаних за оснивање и пословање банке;
- 2) стабилност пословања банке;
- 3) адекватност капитала банке (оснивачког фонда и средстава резерви);
- 4) степен ризичности активе и одговарајућих ванбилансних ставки банке;
- 5) степен наплативости активе и одговарајућих ванбилансних ставки банке;
- 6) усклађеност рочне структуре пласмана и извора средстава;
- 7) начин обезбеђивања и одржавања ликвидности банке;
- 8) адекватност регулисања каматних, девизних, ванбилансних и других ризика банке;
- 9) начин и адекватност управљања банком;
- 10) могућност остваривања добити банке.

3. Народна банка врши контролу из тачке 1. став 1. ове одлуке на следећи начин:

- 1) прегледом извештаја и података које банка доставља народној банци, и то:
 - полугодишњих и годишњих обрачуна из Закона о рачуноводству;
 - тромесечних и годишњих извештаја из Закона о рачуноводству;
 - извештаја надлежног органа о извршеној економско-финансијској ревизији завршног рачуна;
 - тромесечних биланса, тромесечних КНЈ-БИФО-образаца и извештаја о показатељима пословања остваре-

ним у смислу члана 16. Закона о банкама и другим финансијским организацијама;

– дневних података о стању ликвидности и солвенности;

– других података и извештаја које је банка дужна да доставља народној банци;

2) непосредним прегледом у банци пословних књига, књиговодствене и остале документације.

4. Народне банке република, доносно народне банке аутономних покрајина су дужне да обезбеде да се контрола из тачке 3. ове одлуке врши континуирано и да се на основу праћења свих релевантних података периодично анализира пословање сваке банке која послује на територији републике, односно аутономне покрајине.

5. О неправилностима утврђеним контролом из тачке 3. ове одлуке народна банка саставља записник, који доставља банци.

Уз записник из става 1. ове тачке, народна банка доставља банци и предлог да банка спроведе једну или више активности за отклањање утврђених неправилности, и то да:

1) повећа износ оснивачког фонда, средстава резерви и посебне резерве за обезбеђење од потенцијалних губитака;

2) укине одређене филијале и представништва;

3) привремено обустави кредитирање одређених оснивача, лица са својством оснивача и комитената;

4) обустави давање кредита у одређеном периоду;

5) отпише потраживања за чији су се отпис стекли законски услови;

6) обустави обрачунавање и припис камата на активу која је у складу са Одлуком о начину класификовања aktive и одговарајућих ванбилансних ставки банака и других финансијских организација са становишта њихове наплативости („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/91) класификована у категорије В, С, Д и Е;

7) смени одређене руководеће раднике;

8) усклади рочну структуру извора средстава и датих пласмана;

9) предузме мере за наплату доспелих ненаплаћених потраживања, укључујући и правне радње;

10) престане да се задужује у земљи и иностранству;

11) предузме мере за организационо оспособљавање ради успостављања квалитетнијег руковођења и пословања (промене у информационом систему, унутрашњој контроли, начину на који се одобравају кредити и други пласмани и сл.);

12) отклони и друге неправилности предузимањем, односно обустављањем одређених активности.

Предлог из става 2. ове тачке садржи и рок за спровођење активности.

Ако је рок за потпуно отклањање неправилности дужи од 30 дана, народна банка је дужна да предложи и динамику спровођења тих активности, односно постепеног отклањања неправилности у оквиру тог рока.

6. Банка има право приговора на записник о неправилностима утврђеним контролом из тачке 3. одредба под 1) ове одлуке и на предлог достављен уз записник – у року од пет радних дана, а на записник о неправилностима утврђеним контролом из тачке 3. одредба под 2) ове одлуке и на предлог достављен уз записник – у року од осам радних дана од дана њиховог пријема.

Ако је банка својим примедбама основано оспорила налазе у записнику, односно оспорила предлог да спроведе одређене активности, народна банка ће тај предлог повући, односно изменити.

Ако банка у прописаном року није доставила примедбе на записник и предлог достављен уз записник или достављеним примедбама није основано оспорила налазе из записника, односно предлог, а у остављеном року није спровела предложене активности, односно констатоване неправилности не отклања у складу са предложеном динамиком – гувернер Народне банке Југославије, гувернер народне банке републике, односно гувернер народне банке аутономне покрајине, у року од пет дана од дана истека рока у коме је банка била дужна да спроведе предложене активности, доноси решење којим предложене активности

изриче као мере према банци. Тим решењем одређује се и рок за његово спровођење.

7. Народне банке републике, односно народне банке аутономних покрајина су дужне да записнике и предлоге из тачке 5. и приговоре и решења из тачке 6. ове одлуке одмах доставе Народној банци Југославије.

8. Поред контроле предвиђене у тачки 3. ове одлуке, Народна банка Југославије врши контролу свих банака у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији и, на основу документације из тачке 7. ове одлуке добијене од народних банака република, односно народних банака аутономних покрајина, даје банкама предлоге за спровођење одређених активности и предузима потребне мере ако је надлежна народна банка републике, односно народна банка аутономне покрајине пропустила да то учини.

На основу контроле из става 1. ове тачке, Народна банка Југославије може дати допунске предлоге и изрећи допунске мере за отклањање неправилности у пословању банке ако оцени да предлози које је народна банка републике, односно народна банка аутономне покрајине дала, односно мере које је предузела нису довољни за њихово отклањање.

9. Непосредну контролу из тачке 3. одредба под 2) ове одлуке народне банке врше према посебном програму, а обавезне су да је врше и по потреби.

Народне банке република, односно народне банке аутономних покрајина су обавезне да контролом из тачке 3. одредба под 2) ове одлуке најмање једном годишње обухвате сваку банку на територији републике, односно аутономне покрајине.

При вршењу контроле из става 2. ове тачке, народне банке република, односно народне банке аутономних покрајина су дужне да изврше и контролу тачности извештаја и друге документације из тачке 3. одредба под 1) ове одлуке које је банка доставила народној банци у протеклом извештајном периоду.

10. Народне банке република, односно народне банке аутономних покрајина су дужне да о извршеној контроли, датим предлозима и предузетим мерама поднесе Народној банци Југославије тромесечни извештај, најкасније у року од 15 дана од истека тромесечја.

11. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о ближим условима и начину вршења контроле пословања банака и других финансијских организација и јединственом поступку при предузимању мера за отклањање утврђених неправилности („Службени лист СФРЈ”, бр. 27/90).

12. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 92
3. априла 1990. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

313.

На основу члана 2. Закона о санацији, стечају и ликвидацији банака и других финансијских организација („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89 и 63/90) и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О НАЧИНУ КЛАСИФИКОВАЊА АКТИВЕ И ОДГОВАРАЈУЋИХ ВАНБИЛАНСНИХ СТАВКИ БАНАКА И ДРУГИХ ФИНАНСИЈСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА СА СТАНОВИШТА ЊИХОВЕ НАПЛАТИВОСТИ

1. У зависности од степена наплативости, актива и одговарајуће ванбилансне ставке (у даљем тексту: потраживања) банака и других финансијских организација (у

даљем тексту: банка) класификују се у категорије А, В, С, Д и Е, и то:

1) у категорију А - потраживања од субјеката за које банка не очекује проблеме у вези са наплатом и потраживања од субјеката који плаћају са закашњењем до 60 дана;

2) у категорију В - потраживања од субјеката који имају финансијске тешкоће, али плаћају са закашњењем од 61 до 120 дана;

3) у категорију С - потраживања од субјеката који плаћају са закашњењем од 121 до 240 дана, потраживања од субјеката који имају озбиљне финансијске тешкоће због којих су извршена репрограмирања и друга одлагања наплате и потраживања од субјеката за које је извршено плаћање по издатим гаранцијама, авалима и другим облицима јемства;

4) у категорију Д - потраживања од субјеката који плаћају са закашњењем од 241 до 540 дана, потраживања од инсолвентних и неликвидних субјеката, потраживања од субјеката чији су повериоци отписали своја потраживања према њима, потраживања од субјеката који су извршили вансудско поравнање са повериоцима, потраживања од субјеката у санацији и потраживања са спорним правним основом;

5) у категорију Е - потраживања од субјеката који плаћају са закашњењем од преко 540 дана, потраживања од субјеката за које је поднесена пријава надлежном суду ради покретања поступка принудног поравнања, односно стечаја и потраживања од субјеката за које не постоји одговарајућа документација на основу које би се могло оценити њихово пословање.

2. Под потенцијалним губицима банке, у смислу ове одлуке, подразумева се 50% њених потраживања класификованих у категорију С, 75% њених потраживања класификованих у категорију Д и 100% њених потраживања класификованих у категорију Е.

3. Под активом банке, у смислу ове одлуке, подразумевају се сви доспели и недоспели краткорочни и дугорочни кредити, пласмани у хартије од вредности, удружена средства, есконтоване менице, обрачуната камата, накнада и провизија, као и потраживања за исплаћене гаранције, авале и друге облике јемства.

4. Под одговарајућим ванбилансним ставкама, у смислу ове одлуке, подразумевају се издате гаранције, авале и други облици јемства по којима може доћи до плаћања, непокривени акредитиви, преузете неопозиве обавезе за кредитирање и одобрени неискоришћени лимити по оквирним кредитима.

5. Под одлагањем рока плаћања обавеза, у смислу ове одлуке, не подразумевају се одлагања која произлазе из рефинансирања, односно репрограмирања кредита по основу аранжмана склопљених са владиним агенцијама земаља поверилаца и иностраним комерцијалним банкама.

6. Банка прати финансијско стање својих дужника и корисника гаранција, авала и других облика јемства које издаје и на основу њиховог финансијског стања класификује своја потраживања на начин прописан овом одлуком, те о томе, као и о стању својих фондова, извештава Народну банку Југославије и надлежну народну банку републике, односно народну банку аутономне покрајине на образцу који ће Народна банка Југославије прописати својим упутством.

7. Извештаје из тачке 6. ове одлуке банка израђује тромесечно, према стању последњег дана тромесечја, и доставља их надлежној народној банци републике, односно народној банци аутономне покрајине у року од пет радних дана по истеку рока за подношење периодичног обрачуна, односно завршног рачуна.

Надлежна народна банка републике, односно народна банка аутономне покрајине је дужна да извештаје из става 1. ове тачке достави Народној банци Југославије у року од десет дана од истека рока у коме је банка дужна да им достави ове извештаје.

8. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о начину класификовања активне и одговарајућих ванбилансних ставки банака и других финансијских организација са становишта њихове наплативости („Службени лист СФРЈ”, бр. 14/90).

9. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 93
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

314.

На основу чл. 82б. и 82в. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 10/89, 40/89, 87/89, 18/90 и 72/90) и члана 80. став 1. тачка 29. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака републике и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ПРИМЕНИ ОДРЕДАБА ЧЛ. 82а. И 82б. ЗАКОНА О БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

1. Банка која је своју организацију, пословање и самоуправне опште акте ускладила са Законом о банкама и другим финансијским организацијама (у даљем тексту: Закон) и која је од Народне банке Југославије добила дозволу за оснивање (у даљем тексту: банка) дужна је да своје пословање поступно прилагођава условима прописаним у члану 16. Закона, односно условима прописаним Одлуком о ближним условима примене одредаба члана 16. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/91) - (у даљем тексту: Одлука), на начин и у роковима који су утврђени овом одлуком.

2. Банка је дужна да, у складу са одредбом тачке 1. ове одлуке, своје пословање поступно прилагођава тако што ће, најкасније у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове одлуке, на основу књиговодстваеног стања из обрасца КНЈ-БИФО на дан 31. децембра 1990. године, после извршених завршних књижења, сачинити извештаје о оствареним релативним показатељима пословања из члана 16. Закона, на образцу прописаном Упутством Народне банке Југославије, и на тај начин утврдити прекорачења прописаних услова пословања који су утврђени одредбама члана 16. Закона, односно Одлуком.

3. Банка је дужна да прекорачења утврђена на начин из тачке 2. ове одлуке постепено прилагођава на следећи начин и у следећим роковима:

- до 30. јуна 1991. године банка је дужна да прекорачење утврђено по одредби тачке 2. ове одлуке смањи за 10%;

- до 30. септембра 1991. године банка је дужна да прекорачење утврђено по одредби тачке 2. ове одлуке смањи за 25%;

- до 31. децембра 1991. године банка је дужна да прекорачење утврђено по одредби тачке 2. ове одлуке смањи за 45%;

- до 31. марта 1992. године банка је дужна да прекорачење утврђено по одредби тачке 2. ове одлуке смањи за 70%;

- до 30. јуна 1992. године банка је дужна да своје пословање потпуно усклади са условима утврђеним у члану 16. Закона, односно Одлуком.

4. Ради праћења спровођења одредаба ове одлуке, банка је дужна да о оствареним релативним показатељима пословања из члана 16. Закона доставља тромесечни извештај, на образцу прописаном Упутством Народне банке Југославије, на основу коначних књиговодствених стања, и то пет дана по истеку рока прописаног за подношење периодичног обрачуна, односно завршног рачуна.

Извештај из става 1. ове тачке банка доставља, у два примерка, надлежној народној банци републике, односно народној банци аутономне покрајине.

Народна банка републике, односно народна банка аутономне покрајине, после извршене логичке и рачунске

контроле, један примерак извештаја доставља Народној банци Југославије, у року од 10 дана од истека рока из става 1. ове тачке.

5. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о примени одредби чл. 82а. и 82б. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 45/89).

6. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 94
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

315.

На основу члана 64а. став 4. Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 71/86, 3/88, 59/88 и 82/90) и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О НАЧИНУ ОБАВЉАЊА МЕЊАЧКИХ ПОСЛОВА И ВИСИНИ МЕЊАЧКЕ ПРОВИЗИЈЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ТИХ ПОСЛОВА ЗА РАЧУН НАРОДНЕ БАНКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1. У Уговору о обављању мењачких послова за рачун Народне банке Југославије, који је дат у прилогу Одлуке о начину обављања мењачких послова и висини мењачке провизије за обављање тих послова за рачун Народне банке Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 6/91) члан 4. мења се и гласи:

„Овај уговор је закључен са роком важности од једне године од дана кад га потпише Народна банка Југославије.

Ако се уговорне стране, пре истека рока важности из става 1. овог члана, не изјасне да Уговор престаје да важи истekom рока из тог става, сматраће се да је важност Уговора продужена на неодређено време.

Уговор из става 2. овог члана уговорне стране могу раскинути са отказним роком од 90 дана, који се рачуна од дана подношења писмог захтева за раскид уговора.”

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 95
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

316.

На основу члана 64а. ст. 4. и 5, члана 64г. Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 71/86, 3/88, 59/88 и 82/90) и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ОДОБРАВАЊУ АВАНСА, ОТПРЕМИ, ПОЛАГАЊУ И ПРЕНОСУ ДЕВИЗА НА РАЧУНЕ НАРОДНЕ БАНКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОЈЕ ОВЛАШЋЕНЕ БАНКЕ ОСТВАРЕ ОБАВЉАЊЕМ МЕЊАЧКИХ ПОСЛОВА У СВОЈЕ ИМЕ И ЗА РАЧУН НАРОДНЕ БАНКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1. У Одлуци о одобравању аванса, отпреми, полагању и преносу девиза на рачуне Народне банке Југославије ко-

је овлашћене банке остваре обављањем мењачких послова у своје име и за рачун Народне банке Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 6/91), у тачки 1. став 3. мења се и гласи:

„Уговор из става 2. ове тачке овлашћена банка закључује са народном банком на чијем је подручју седиште банке.”

2. У тачки 2. став 1. мења се и гласи:

„Авансе из тачке 1. ове одлуке народна банка одобрава овлашћеној банци, односно Поштанској штедионици, на њихов захтев, у висини откупа страних средстава плаћања извршеног у последњој декади.”

3. У тачки 3. став 3. речи: „половини декаде” замењују се речју: „декади”.

4. У тачки 4. став 1. речи: „половину односне декаде” замењују се речима: „односно декаду”.

5. У тачки 5. став 1. речи: „петодневне обрачуне” замењују се речима: „декадне обрачуне”, а зарез и текст до краја реченице бришу се.

У ставу 2. реч: „половине” брише се.

6. У тачки 6. став 3. реч: „петодневним” замењује се речју: „декадним”.

7. У тачки 7. ст. 1. и 2. реч: „половине” брише се.

8. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 96
3. априла 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

317.

На основу члана 244. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Амандмана XXIX и XXXI тачка 2. на Устав СФРЈ, Скупштина Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, Сабора Социјалистичке Републике Македоније, Скупштина Републике Словеније, Скупштина Републике Србије, Сабор Републике Хрватске, Скупштина Социјалистичке Републике Црне Горе, Скупштина Аутономне Покрајине Војводине и Скупштина Аутономне Покрајине Косова и Метохије, закључују

ДОГОВОР

О ИЗМЕНАМА ДОГОВОРА О УСКЛАЂИВАЊУ ОСНОВА ПОЛИТИКЕ ОПОРЕЗИВАЊА МЕНИЧНИХ КРЕДИТА И О ИЗДАВАЊУ И ПУШТАЊУ У ТЕЧАЈ ЈЕДИНСТВЕНИХ МЕНИЧНИХ БЛАНКЕТА

Члан 1.

У Договору о усклађивању основа политике опорезивања меничних кредита и о издавању и пуштању у тецај јединствених меничних бланкета („Службени лист СФРЈ”, бр. 70/78 и 46/87), у члану 3. тач. б) и 8) мењају се и гласе:

„б) да се за менични кредит који премашује износ од 200.000 динара посебан порез на накнаде за услуге претходно доплати према члану 4. овог договора на износ преко 200.000 динара код Службе друштвеног књиговодства, која ће ту доплату потврдити на меничном бланкету прописаном за износ преко 150.000 до 200.000 динара и на њему означити нову меничну вредност за коју менични бланкет важи по извршеној доплати пореза;”

„8) да се за меничне кредите дате у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији друштвеним правним лицима, као и за меничне кредите дате за изградњу станова или за куповину новоизграђених станова од предузећа која их граде за тржиште посебан порез на накнаде за услуге плаћа према члану 4. овог договора употребом јединственог меничног бланкета одређеног за вредност од преко 10.000 до 50.000 динара, без обзира на висину меничног кредита;”

Тачка 9) брише се.

Члан 2.

Члан 4. мења се и гласи:

„Учесници Договора споразумели су се да се посебан порез на накнаде за услуге плаћа на меничне кредите, и то:

На износ меничног кредита у динарима	Динара
изнад 10.000	до 10.000 10
изнад 50.000	до 50.000 50
изнад 100.000	до 100.000 100
изнад 150.000	до 150.000 150
изнад 200.000	до 200.000 200
и за сваких започетих 10.000 изнад 200.000 динара	10”.

Члан 3.

Учесници Договора споразумели су се да у року од три месеца од дана потписивања Договора усагласе своје прописе са овим договором.

Члан 4.

Учесници Договора споразумели су се да се јединствени менични бланкети из овог договора пуне у тецај у року од три месеца од ступања на снагу прописа из члана 3. овог договора.

Члан 5.

Учесници Договора споразумели су се да менични бланкети који се налазе у тецају важе до њиховог утрошка, а најдоцније у року од три месеца од дана ступања на снагу прописа из члана 3. овог договора.

Члан 6.

Овај договор сматра се закљученим кад га потпишу овлашћени представници свих учесника овог договора.

Члан 7.

Овај договор ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

За Скупштину СР Босне и
Херцеговине,
Милан Ђоковић, с. р.

За Собрање СР Македоније,
Методиј Тошевски, с. р.

За Скупштину Републике Словеније,
Станислав Дебељак, с. р.

За Скупштину Републике Србије,
Јован Зебић, с. р.

За Сабор Републике Хрватске,
др Маријан Ханцекковић, с. р.

За Скупштину СР Црне Горе,
Драган Гарић, с. р.

За Скупштину АП Војводине,
Рашко Божовић, с. р.

За Скупштину АП Косова и Метохије,
Јован Зебић, с. р.

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ДЕКЛАРАЦИЈЕ О СУВЕРЕНОСТИ ДРЖАВЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

1. Председништво СФРЈ и Савезно веће Скупштине СФРЈ покренули су пред Уставним судом Југославије по-

ступак за оцењивање уставности и законитости Декларације о суверености државе Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 26/90).

Председништво СФРЈ сматра да се Декларацијом о суверености државе Републике Словеније фактички проглашава сувереност Републике Словеније, па се тако на територији СФРЈ ствара нова суверена држава, чиме се доводи у питање територијални интегритет СФРЈ, утврђен чланом 2. Устава СФРЈ.

По мишљењу Председништва СФРЈ, одредбе чл. 2, 3. и 4. Декларације у супротности су са одредбама чл. 206. и 270. Устава СФРЈ, којима је утврђено да закони и други прописи и општи акти органа друштвено-политичких заједница морају бити у сагласности са Уставом СФРЈ, а да су савезни закони и други прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима није одређено да се примењују на ужем подручју.

Савезно веће Скупштине СФРЈ је мишљења да су одредбе чл. 2. и 4. Декларације, којима је прописано да се на територији Републике Словеније неће примењивати савезни закони и други савезни прописи који су у супротности са Уставом и законима Републике Словеније, у супротности са одредбама чл. 206, 230, 285. и 286. Устава СФРЈ и одредбама тачке 4. став 2. Амандмана XXVII. Одредба члана 3. Декларације, којом је одређено да савезни органи на територији Републике Словеније раде у складу са важећим прописима у Републици Словенији, није сагласна са одредбом члана 281. став 1. тачка 16. Устава СФРЈ, према којој федерација, преко савезних органа, прописује надлежност и начин рада савезних органа, па та питања не могу уређивати републике својим законима и другим општим актима.

2. Одредбом члана 1. Декларације о суверености државе Републике Словеније утврђено је да Скупштина Републике Словеније, полазећи од права словеначког народа на самоопредељење и у складу са амандманима X, XI, LXXII и XCII на Устав Републике Словеније и одредбама Међународног пакта о грађанским и политичким правима, проглашава сувереност Републике Словеније.

Одредбом члана 2. утврђено је да се политички, привредни и правни систем Републике Словеније заснива на Уставу и законима Републике Словеније и да Устав СФРЈ, савезни закони и други савезни прописи важе на територији Републике Словеније само ако нису у супротности са Уставом и законима Републике Словеније.

Одредбом члана 3. утврђено је да су, у складу са начелом државне суверености и начелом примарности Устава и закона Републике Словеније, републички органи и организације дужни да обезбеђују да и сви савезни органи и организације на територији Републике Словеније послују у складу са важећим правним поретком у Републици Словенији.

Одредбом члана 4. утврђено је да Скупштина Републике Словеније уставним законом утврђује који се савезни прописи на територији Републике Словеније не примењују ако су у супротности са њеним уставом и законима и да закони, које Скупштина СФРЈ усвоји након доношења ове декларације, важе за територију Републике Словеније ако Скупштина Републике Словеније да сагласност на те законе.

Одредбом члана 5. утврђено је да ће Скупштина Републике Словеније спровести прописани поступак за доношење новог Устава Републике Словеније у року од једне године.

Одредбом члана 6. утврђено је да Декларација ступа на снагу даном усвајања и свечаног проглашења на заједничкој седници већа Скупштине Републике Словеније.

3. У писму председника Скупштине Републике Словеније, поводом предлога којим је покренут поступак за оцењивање уставности Декларације, истакнуто је да надлежни органи и радна тела, који су по Пословнику Скупштине Републике Словеније задужени за припрему одговора Уставном суду, сматрају да је Декларација о суверености државе Републике Словеније акт који је Скупштина Републике Словеније као демократско, легитимно и легално изабрано представништво словеначког народа и грађана Словеније донело на основу природног, Уставом Републи-

ке Словеније опредељеног и актима међународног права признатог права словеначког народа на самоопредељење у складу са уставним овлашћењима у погледу остваривања тог права. Већ сама садржина Декларације, која афирмише начело државне суверености и начело примарности Устава и закона Републике Словеније искључује надлежност Уставног суда Југославије да оцењује уставност и законитост правних аката на којима се заснива политички, привредни и правни систем у Републици Словенији, због чега се надлежна тела Скупштине Републике Словеније, па тиме и сама Скупштина нису детаљније упуштали у поједине тврдње изнесене у предлозима којима је покренут поступак за оцењивање уставности наведене декларације.

4. Уставни суд Југославије одржао је јавну расправу, у којој су учествовали: представник Председништва СФРЈ, представник Скупштине Републике Словеније, представник Секретаријата Савезног извршног већа за законодавство и одређени број научних радника.

Представник Председништва СФРЈ на јавној расправи остао је при разлозима због којих је Председништво СФРЈ покренуло поступак за оцењивање уставности Декларације, а који су изнесени у предлогу за покретање поступка.

По мишљењу представника Скупштине Републике Словеније, Скупштина Републике Словеније донела је Декларацију на основу природног, Уставом Републике Словеније опредељеног и актима међународног права признатог права словеначког народа на самоопредељење. По његовом мишљењу, Декларација, којом се остварује начело државног суверенитета и начело примарности Устава и закона Републике Словеније, искључује надлежност Уставног суда Југославије да оцењује Декларацију и друге правне акте на којима се заснива политички, привредни и правни систем у Републици Словенији.

5. Одредбом члана 206. став 2. Устава СФРЈ утврђено је да закони и други прописи и општи акти органа друштвено-политичких заједница, као и самоуправни општи акти морају бити у сагласности са Уставом СФРЈ.

Одредбом тачке 4. став 2. Амандмана XXVII на Устав СФРЈ утврђено је да републички и покрајински закони и други прописи и општи акти органа друштвено-политичке заједнице не могу бити у супротности са савезним законом.

Одредбом члана 270. Устава СФРЈ утврђено је да су савезни закони и други прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да одредбе чл. 2, 3. и 4. Декларације о суверености државе Републике Словеније нису сагласне са Уставом СФРЈ. Ову оцену Уставни суд заснива на томе што се одредбама чл. 2. и 4. Декларације важење Устава СФРЈ, савезних закона и других савезних прописа на територији Републике Словеније условљава тиме да одредбе Устава СФРЈ и одредбе савезних закона и других савезних прописа нису у супротности са Уставом и законима Републике Словеније. Међутим, по Уставу СФРЈ, републички устав не може бити у супротности са Уставом СФРЈ, а републички закони и други републички прописи не могу бити у супротности са савезним законом. Зато се, по оцени Уставног суда, важење Устава СФРЈ, савезних закона и других савезних прописа на територији једне републике не може условљавати тиме да они нису у супротности са републичким уставом и републичким законима. По Уставу СФРЈ, савезни закони и други савезни прописи и општи акти су обавезни на целој територији СФРЈ ако њима није одређено да се примењују само на ужем подручју.

По оцени Уставног суда, није у складу са Уставом СФРЈ ни одредба члана 3. Декларације којом је утврђено да савезни органи, на територији Републике Словеније, раде у складу са правним поретком те републике. То, по оцени Уставног суда, значи да савезни органи на територији Републике Словеније не примењују савезне законе и друге савезне прописе. По Уставу СФРЈ, савезни закони и други савезни прописи обавезни су на целој територији СФРЈ, што значи да савезни органи на територији било које републике морају у своме раду примењивати, како законе и

прописе републике, тако и савезне законе и друге савезне прописе. Зато није у складу са Уставом СФРЈ да се прописима републике одређује да савезни органи у своме раду искључују примену савезних закона и других савезних прописа и да раде само у складу са републичким прописима.

По оцени Уставног суда Југославије, одредба члана 1. Декларације о суверености државе Републике Словеније није несагласна са Уставом СФРЈ, јер се том одредбом, по мишљењу Уставног суда Југославије, изражава Уставом СФРЈ утврђено право сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење.

По оцени Уставног суда, одредбе чл. 5. и 6. Декларације о суверености државе Републике Словеније, којима је утврђен рок за доношење новог устава Републике Словеније и одређено када Декларација ступа на снагу, а које предлогом за покретање поступка нису изричито оспорене од стране покретача поступка, по оцени Уставног суда, нису противне Уставу СФРЈ.

Пошто је Уставни суд Југославије оценио да одредбе чл. 2, 3. и 4. Декларације нису у складу са Уставом СФРЈ, Уставни суд није оцењивао да ли је наведена декларација у супротности са законом.

6. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, након одржане јавне расправе, на седници о већању и гласању од 10. јануара 1991. године, већином гласова, донео је

Одлуку

Поништавају се одредбе чл. 2, 3. и 4. Декларације о суверености државе Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 26/90).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Душан Ружић и Милосав Стијовић.

ИУ-61/90 и ИУ-63/90
10. јануара 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 118. СТАВ 3. ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ

1. Фабрика коже „Уток” у Камнику покренула је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности одредбе члана 118. став 3. Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77, 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90 и 27/90).

По мишљењу покретача поступка оспорена одредба наведеног закона није у сагласности са Уставом СФРЈ због тога што том одредбом није утврђено да код улагања захтева за повраћај у пређашње стање рок од три месеца почиње тећи од момента од када је заинтересована странка сазнала за пропуштање радњи у парничном поступку. 2. Оспореном одредбом члана 118. прописано је да се после протеча три месеца од дана пропуштања не може тражити повраћај у пређашње стање.

3. Скупштина СФРЈ, којој је предлог овлашћеног предлагача достављен на одговор, обавестила је Уставни суд Југославије да сматра да одредба става 3. члана 118. Закона о парничном поступку није у супротности са Уставом СФРЈ.

4. Одредбом члана 281. став 1. тачка 12. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује кривичне и друге судске поступке, осим посебних поступака у областима у којима друштвене односе уређују републике, односно аутономне покрајине својим прописима.

Сагласно наведеној одредби Устава СФРЈ, Законом о парничном поступку уређен је поступак пред судовима и предвиђена су редовна и ванредна правна средства за заштиту права и законитости у том поступку. Једно од редовних правних средстава, предвиђених Законом, јесте захтев за повраћај у пређашње стање.

Према оцени Уставног суда Југославије, оспореном одредбом члана 118. став 3. Закона о парничном поступку могло је бити утврђено да се после протека три месеца од дана пропуштања за предузимање радњи у поступку (објективни рок) не може тражити повраћај у пређашње стање и да то, што оспореном одредбом није предвиђено да тај рок тече од момента када је заинтересована страна у поступку сазнала за пропуштање (subjективни рок), не чини ту одредбу несагласном са одредбама Устава СФРЈ, па ни са одредбом члана 180. став 2. Устава СФРЈ, којом је зајемчено право на жалбу или друго правно средство против одлука судова. Ствар је законодавне процене да се уреде услови под којима се може тражити повраћај у пређашње стање, а условом, прописаним у оспореној одредби наведеног закона, обезбеђује се правна сигурност учесника у поступку у остваривању права и обавеза.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, на посебној седници, одржаној 16. јануара 1990. године, донео је

О д л у к у

Одбија се предлог Фабрике коже „Уток” у Камнику да се утврди да је одредба члана 118. став 3. Закона о парничном поступку несагласна са Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник, Душан Ружић и Милосав Стијовић.

I У-број 61/4-89
16. јануара 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 13. СТАВ 5. ПРАВИЛНИКА О РЕШАВАЊУ СТАМБЕНИХ ПИТАЊА РАДНИКА РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПОШТАНСКЕ ШТЕДИОНИЦЕ У БЕОГРАДУ

1. На иницијативу Стане Тасић, из Београда, Уставни суд Југославије, решењем III-У-број 13/90 од 27. јуна 1990. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности одредбе члана 13. став 5. Правилника о решавању стамбених питања радника Радне заједнице Поштанске штедионице у Београду од 19. маја 1986. године (пречишћен текст), са изменама и допунама Правилника од 15. децембра 1986. године:

2. Одредбом члана 13. став 5. Правилника прописано је да се време које је радник провео у одређеном степену стамбене угрожености рачуна од настанка стамбене ситуације за коју се утврђују бодови по том правилнику, с тим да то време не може бити дуже од времена проведеног у радном односу у Радној заједници Поштанске штедионице.

3. Одредбом Амандмана X тачка 5. став 3. на Устав СФРЈ утврђено је да радници у удруженом раду за укупну личну и заједничку потрошњу распоређују део дохотка сразмеран свом доприносу остваривању дохотка који су дали текућим радом и управљањем друштвеним средствима као минулим радом радника.

Одредбом члана 17. став 1. Устава СФРЈ утврђено је да је доходак организације удруженог рада резултат заједничког рада радника у организацији удруженог рада и укупног друштвеног рада.

Уставни суд Југославије сматра да одредба члана 13. став 5. наведеног правилника, према којој се стамбена си-

туација радника вреднује само за време проведено у радном односу у Радној заједници Поштанске штедионице, док се стамбена ситуација за време када је радник радио у другим организацијама и заједницама не узима у обзир, није сагласна са Уставом СФРЈ. Том одредбом се, по оцени Суда, у суштини, на посредан начин, различито вреднује радни стаж радника остварен у Радној заједници и радни стаж остварен у другим организацијама и заједницама, а Уставни суд налази да је друштвено оправдано и у складу са Уставом СФРЈ једнако, а не различито вредновање радног стажа у организацијама удруженог рада и радним заједницама, јер средства за решавање стамбених потреба радника чине друштвена средства створена као резултат укупног друштвеног рада и улагања.

5. Уставни суд Југославије, на седници одржаној 23. јануара 1991. године, на основу члана 375. Устава СФРЈ, донео је

О д л у к у

1. Укида се одредба члана 13. став 5. Правилника о решавању стамбених питања радника Радне заједнице Поштанске штедионице у Београду.

2. Ова одлука објавиће се у „Службеном листу СФРЈ” и на начин на који је објављен Правилник чија се одредба укида.

3. Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник, Душан Ружић и Милосав Стијовић.

III-У-број 13/90

23. јануара 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕНИ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 177. СТАВ 1. ТАЧКА 12. ЗАКОНА О ДЕВИЗНОМ ПОСЛОВАЊУ

1. Уставни суд Југославије, решењем IV број 54/2-89 од 17. октобра 1990. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности одредбе члана 177. став 1. тачка 12. Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 71/86, 3/88, 59/88 и 85/89).

2. Оспореном одредбом члана 177. став 1. тачка 12. Закона о девизном пословању прописано је да ће се новчаном казном казнити за прекршај појединац или грађанско правно лице ако не води прописану евиденцију о произведеним, продатим или откупљеним и прерађеним количинама злата, у смислу члана 90. тог закона.

У току поступка оцењивања уставности одредбе члана 177. став 1. тачка 12. Закона о девизном пословању ступио је на снагу Закон о привременим мерама о изменама и допунама Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 82/90), чијом је одредбом члана 108. брисана оспорена одредба.

3. Пошто брисањем оспорене одредбе Закона о девизном пословању нису отклоњене последње неуставности, испуњени су услови из члана 393. Устава СФРЈ да Уставни суд Југославије оцењује да ли је та одредба за време важења била сагласна са Уставом СФРЈ.

Одредбом члана 181. став 1. Устава СФРЈ утврђено је да нико не може бити кажњен за дело које, пре него што је учињено, није било предвиђено законом или прописом заснованим на закону, као кажњиво дело, и за које није била предвиђена казна.

Уставни суд Југославије утврдио је да појединци и грађанска правна лица нису произвођачи или корисници злата у смислу Закона о девизном пословању и да одредбом члана 90. истог закона за њих није ни прописана обавеза да воде евиденцију о произведеним, прерађеним и продатим количинама злата. Тако се оспореном одредбом

члана 177. став 1. тачка 12. истог закона за њих није могла прописати санкција ако ту евиденцију не воде.

Због тога је Уставни суд Југославије оценио да је спорна одредба члана 177. став 1. тачка 12. Закона о девизном пословању у време њеног важења била несагласна са одредбом члана 181. став 1. Устава СФРЈ, пошто је њоме била прописана санкција за појединце и грађанска правна лица за неизвршење обавеза које тим законом нису ни биле прописане.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тачка 1. Устава СФРЈ и члана 35. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 20. фебруара 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредба члана 177. став 1. тачка 12. Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 71/86, 3/88, 59/88 и 85/89) у време важења није била сагласна са Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ”.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије - Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник, Душан Ружић и Милосав Стијовић.

IУ-број 54/2-89
20. фебруара 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На основу члана 245. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОДСЕКРЕТАРА У САВЕЗНОМ ИЗВРШНОМ ВЕЋУ

Поставља се Милан Бабић, раније секретар Савезног друштвеног савета за питања друштвеног уређења, за подсекретара у Савезном извршном већу, који ће обављати аналитичке и нормативне послове из делокруга Секретаријата Савезног извршног већа за законодавство.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 725/1
7. марта 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ САВЕТНИКА САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА ПРАВОСУЂЕ И УПРАВУ

Поставља се др Вуксан Лакићевић, судија Уставног суда Војводине, за саветника савезног секретара за правосуђе и управу.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 726/1
7. марта 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ САВЕТНИКА САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА ИНОСТРАНЕ ПОСЛОВЕ

Разрешава се Душан Богдановић дужности саветника савезног секретара за иностране послове, са 31. децембром 1990. године, због одласка у пензију.

Именованом престаје радни однос са 31. децембром 1990. године.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 727/1
7. марта 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
297. Закон о штрајку — — — — —	433
298. Закон о изменама и допунама Закона о стандардизацији — — — — —	435
299. Закон о изменама и допунама Закона о престанку важења Закона о Интересној заједници за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа — — — — —	441
300. Одлука о продужењу важења Одлуке о ускраћивању олакшица за долазак у СФРЈ страних туриста држављана одређених држава — — —	441
301. Решење о одређивању цена образаца путних и других исправа држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и странаца	441
302. Наредба о издавању, евидентирању и коришћењу средстава из бруто личних доходака за одређене видове стамбеног обезбеђивања — —	442
303. Податак о просечном месечном бруто личном доходу по раднику у привреди Социјалистичке Федеративне Републике Југославије за 1990. годину — — — — —	443
304. Коефицијенти раста цена и коефицијент раста трошкова живота у СФРЈ — — — — —	443
305. Одлука о начину одржавања минималне ликвидности банака — — — — —	443
306. Одлука о утврђивању квота за давање реесконтних и ломбардних кредита банкама у другом тромесечју 1991. године — — — — —	444
307. Одлука о изменама и допунама Одлуке о начину утврђивања квота за давање краткорочних кредита банкама и другим финансијским организацијама на основу одређених хартија од вредности — — — — —	446

	Страна		Страна
308. Одлука о измени Одлуке о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу залогe одређених хартија од вредности —	447	315. Одлука о измени Одлуке о начину обављања мењачких послова и висини мењачке провизије за обављање тих послова за рачун Народне банке Југославије — — — — —	451
309. Одлука о измени Одлуке о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу портфеља одређених краткорочних хартија од вредности — — — — —	447	316. Одлука о изменама Одлуке о одобравању аванса, отпреми, полагању и преносу девиза на рачуне Народне банке Југославије које овлашћене банке остваре обављањем мењачких послова у своје име и за рачун Народне банке Југославије — — — — —	451
310. Одлука о допуни Одлуке о условима и начину давања кредита банкама и другим финансијским организацијама за одржавање дневне ликвидности — — — — —	447	317. Договор о изменама Договора о усклађивању основа политике опорезивања меничних кредита и о издавању и пуштању у течај јединствених меничних бланкета — — — — —	451
311. Одлука о ближим условима примене одредаба члана 16. Закона о банкама и другим финансијским организацијама — — — — —	447	Одлука о оцењивању уставности Декларације о суверености државе Републике Словеније — — —	542
312. Одлука о ближим условима и начину вршења контроле пословања банака и других финансијских организација и јединственом поступку предузимања мера за отклањање утврђених неправилности — — — — —	448	Одлука о оцењивању уставности одредбе члана 118. став 3. Закона о парничном поступку — —	453
313. Одлука о начину класификовања активе и одговарајућих ванбилансних ставки банака и других финансијских организација са становишта њихове наплативости — — — — —	449	Одлука о оцењивању уставности одредбе члана 13. став 5. Правилника о решавању стамбених питања радника Радне заједнице Поштанске штедионице у Београду — — — — —	454
14. Одлука о примени одредаба чл. 82а. и 82б. Закона о банкама и другим финансијским организацијама — — — — —	450	Одлука о оцени уставности одредбе члана 177. став 1. тачка 12. Закона о девизном пословању — —	454
		Постављења и разрешења — — — — —	455